

๕.๒
๕.๓
๕.๔

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่สาม (ม.3) โดยสอนให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอก
และเขียนโดยใช้นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ปริญญานิพนธ์

ของ

11 ก.ค. 2526

อนงค์ ไสยะโร
สำนักทดสอบกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915758

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ธันวาคม 2525

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

152078

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสัปดาห์และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

เสาวลักษณ์ รัตนวณิช

ประธาน

อรรถสิทธิ์ ใจเพชร

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

เสาวลักษณ์ รัตนวณิช

ประธาน

อรรถสิทธิ์ ใจเพชร

กรรมการ

ดร. จิตต์ สวัสดิ์

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจาก
ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์อรพินทร ชูชม ที่ได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่าง
ใกล้ชิดตลอดเวลา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์จร สุธรังสรรค์
Mr. Donald E. Bott ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบความเที่ยงตรงในการสร้าง
แผนการสอน

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประสาท อาจารย์จรล แก้วเหล็ก
และท่านผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์พีระ ประทุมศรี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์
ให้ใช้กลุ่มตัวอย่างและการทดลองเครื่องมือ พร้อมทั้งนี้ขอขอบคุณคณะอาจารย์ และขอขอบใจ
นักเรียนโรงเรียนวัดประสาท โรงเรียนปากน้ำวิทยาคม และโรงเรียนวัดราชพิพิธ จังหวัด
กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความสะดวกและความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณเคชา นุ่นพันธ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณดวงศรี ไสยะโร คุณรัตนา รัตนาสิน คุณสิณี นิคมคง คุณเตือนใจ
จันทร์เทศ คุณพวง พรหมณี คุณชาลี นุ่นทอง คุณสุพร อุทรานันท์ คุณสมร มั่นคง
รวมทั้ง พี่ เพื่อน และน้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณลุง
คุณป้า บิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัย.

อนงค์ ไสยะโร

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ	7
	ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอก	10
	งานวิจัยเกี่ยวกับขอบกพร่องในด้านการเขียนภาษาอังกฤษ	19
	งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอก	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
	กลุ่มตัวอย่าง	31
	การดำเนินการทดลอง	31
	แบบแผนของการทดลอง	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	33
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	35
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอข้อมูล	40
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
5	สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	42
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	42
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	42
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	44
	อภิปรายผล	44
	บรรณานุกรม	48
	ภาคผนวก	54

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ จากการสอบวัดก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และผลการทดสอบค่าที	40
2 ผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และผลการทดสอบค่าที	41

บทนำ

การเรียนรู้ภาษานั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ภาษาในการสื่อสาร (Bacheller, 1980 : 66) ถ้าหากผู้เรียนภาษาต่างประเทศนั้น ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายความคิดของเขาได้ ก็ไม่ถือว่าเขาเรียนรู้ภาษา นั้น ๆ อย่างแท้จริง (Daccanay, 1967 : 7) เช่นเดียวกับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (ศึกษานิเทศ 2521 : 32 - 33) ซึ่งทักษะในการใช้ภาษาทั้งสี่นั้น จะเห็นได้ว่าทักษะการฟังและการอ่านมิได้เอื้อให้ผู้ฟังและผู้อ่านมีบทบาทมากนัก ส่วนทักษะการพูดและการเขียนทั้งผู้พูดและผู้เขียนจะมีบทบาทสำคัญมากเพราะผู้กระทำจะแสดงความรู้สึกรสนิยมของตนออกมา เป็นคำพูดและตัวอักษร การเขียนนั้นค่อนข้างจะเป็นทางการและภาษาที่ใช้เป็นระเบียบแบบแผนมากกว่าภาษาที่ใช้ในการพูด แต่ข้อความหรือเนื้อหาอาจจะกำกวม เข้าใจยากกว่าในการพูด ทั้งนี้เพราะในการพูดนั้นผู้พูดมีเสียงและการแสดงอื่น ๆ เช่นท่าทางและสีหน้าประกอบ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ชัดเจน อีกประการหนึ่งในการพูดนั้นตามปกติเจ้าของภาษามักจะไม่ประสบปัญหาในการสื่อความหมาย ซึ่งแตกต่างจากการเขียน (บึงอร สว่างวโรรส และเยาวภา พุกกะบุต 2524 : 49 - 50) ด้วยเหตุนี้การทำความเข้าใจภาษาโดยใช้ภาษาเขียน จึงต้องประกอบด้วยความสามารถหลายประการ เช่น ความสามารถในการอ่านโครงสร้างไวยากรณ์ (Heaton, 1975 : 138) นอกจากนั้นจะต้องสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามความนิยมของภาษา (Valette, 1967 : 131) ดังนั้นนอกเหนือไปจากการเรียนรู้คำศัพท์แล้ว การฝึกทักษะในการเขียน ผู้เรียนจะต้องรู้ความหมายของคำแต่ละคำในโครงสร้าง และรู้แบบแผนที่เหมาะสมในการใช้คำให้สอดคล้องกับความหมายและเนื้อหา เพราะการใช้ภาษาต้องรู้จักใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง การใช้คำศัพท์มาก ๆ แต่ไม่ถูกต้องไวยากรณ์ ไม่ได้แสดงว่าเป็นภาษาที่สื่อความหมายได้ (Waddell, 1951 : 1) สรุปได้ว่า การเขียนภาษาอังกฤษนั้นผู้เขียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์

คำศัพท์ การสะกดคำ สามารถเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียงได้

✓ แต่เท่าที่ปรากฏในปัจจุบัน นักเรียนไทยไม่สามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษในข้อความหรือความเรียงได้ถูกต้อง แม้แต่นิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยก็ยังมีข้อบกพร่องในการเขียนถึงจะเห็นได้จากงานวิจัยของ กองกาญจน นีพิงศ์ (กองกาญจน นีพิงศ์ 2515) นพพร ทรัพย์ทวีสมบูรณ์ (นพพร ทรัพย์ทวีสมบูรณ์ 2516) ประทีป รุ่งทรานนท์ (ประทีป รุ่งทรานนท์ 2517) และอัมพร อมราชีวะ (อัมพร อมราชีวะ 2518) ซึ่งได้วิจัยข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา และวิทยาลัยครูระดับต่าง ๆ พบว่า นิสิตและนักศึกษามีข้อบกพร่องในค่านความเข้าใจความหมายของศัพท์และสำนวน การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับ จรัสศรี วัฒนศักดิ์ (จรัสศรี วัฒนศักดิ์ 2515) วิจัย พบว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู คือ ความผิดพลาดในค่านการใช้โครงสร้างและการเลือกคำศัพท์มาใช้ ซึ่งจากการวิจัยของ ดวงธิดา สีลายงค์ (ดวงธิดา สีลายงค์ 2517) และชจร พริ้งจำรัส (ชจร พริ้งจำรัส 2519) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการแต่งความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามและห้า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง นอกจากนี้ อุไร แฉล้ม (อุไร แฉล้ม 2522 : 35) วิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยครูมีความสามารถในการค้นคว้าการเขียนและกลไกในการเขียนในเกณฑ์อ่อน เช่นเดียวกับสมิตติ (Smithies. 1972 : 9-10) ซึ่งได้รวบรวมข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความของนิสิตชั้นปีที่สองของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า ข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการใช้โครงสร้างไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งการแปลสำนวนไทยเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากความแตกต่างในเรื่องโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการถ่ายโอนนิสัยจากภาษาแม่ ซึ่งข้อผิดพลาดเหล่านี้จะส่งผลไปถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเขียน (Sunanta Supanil. 1971 : 7 - 8) ✓

อย่างไรก็ตามปัญหาเรื่องการเขียนของนักเรียนนั้น สามารถที่จะแก้ไขได้หากครูสนใจในพัฒนาการด้านการเขียนของนักเรียน และมีการตรวจสอบความสามารถในการเขียนของนักเรียนอยู่เสมอ

ซึ่งวิธีประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดวิธีหนึ่ง คือ การเขียนตามคำบอก (Dictation) เพราะการเขียนตามคำบอกจะท่วงทีเพิ่มขึ้น โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง มีการลำดับเนื้อเรื่องการใช้ภาษาที่ชัดเจน นักเรียนจะได้รับการฝึกให้ใช้รูปแบบที่ถูกต้องของการใช้ภาษา เพราะการเขียนตามคำบอกเป็นการถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้ยินมาเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร (Valette. 1977 : 243 - 246) นักเรียนได้เขียนในสิ่งที่เขาเคยอ่าน เคยฟัง เคยลอก และสิ่งที่เขาจำได้ (Rivers. 1972 : 289) อันจะเป็นผลดีสำหรับครูในการวินิจฉัยว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการใช้ภาษามากน้อยเพียงใด การเขียนตามคำบอกมิได้เป็นเพียงการคัดลอกสิ่งที่ได้ยินเท่านั้น แต่เป็นวิธีวิเคราะห์และสังเคราะห์อันซับซ้อน (Oller. 1969 : 194) โดยเฉพาะในแง่ของการนำการเขียนตามคำบอกมาเป็นกลไกในการสอน ฮิล (Hill. 1967 : VI) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอกเป็นวิธีการที่มีประโยชน์มากในการช่วยให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ และโครงสร้างที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว เพราะนักเรียนได้ทั้ง ฟัง คิด เขียนและอ่านไปในขณะเดียวกัน การเขียนตามคำบอกจะพิสูจน์ความสามารถของนักเรียนในด้านการเข้าใจกระแสคำพูด การจดจำสิ่งที่ได้ยินว่านานพอที่จะบันทึกลงได้หรือไม่ เขียนได้ชัดเจนเพียงใด การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องเพียงไร ซึ่งวิลสันและวิลสัน (Wilson and Wilson. 1971 : 70-73) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอกเป็นเครื่องมือของครูที่จะตรวจสอบว่า สิ่งที่สอนให้กับเด็กนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด การเขียนตามคำบอกมีคุณค่ามากในการเริ่มต้นการเรียนการสอน เพราะจะนำไปสู่ทิศทางของการเรียนภาษาที่ดี การเขียนตามคำบอกสามารถคลุມได้ทุกหน่วยของการเรียน ซึ่งแดคคาเนย์ (Daccanay. 1967 : 323) กล่าวว่า บทเรียนเขียนตามคำบอกเป็นเครื่องมือครูสำหรับตรวจสอบความรู้ของนักเรียนในสิ่งต่าง ๆ ที่สอนไป และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างกระบวนประโยคอันเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา เป็นการให้พวกเขาฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถตัดสินใจเลือกคำและโครงสร้างมาใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร

ในต่างประเทศได้นำการเขียนตามคำบอกมาเป็นแบบทดสอบทักษะทางภาษาแบบรวมทักษะ (Integrated Skills) และวิจัยพบว่าคะแนนของการเขียนตามคำบอกมีสหสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาทั้งหมด และเป็นเทคนิคหนึ่งในการหาข้อมูลเพื่อการสอนซ่อมเสริม ดังเช่นงานวิจัยของแวลเลต (Valette. 1967 : 139) โอเลอร์และสตร็یف (Oller and Streiff. 1975 : 25 - 35)

ซึ่งในประเทศไทย ศิริินนา บุญสงวน (ศิริินนา บุญสงวน 2518) ได้สร้างแบบสอบถาม
 สามารถในการเขียนตามคำบอกของนักเรียนที่เริ่มเรียน ปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์
 ค่อนข้างมาก และค่าความเชื่อถือได้อยู่ในระดับสูง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้นำการเขียนตาม
 คำบอกมาเป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาต่อ
 วิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโท (ศรีนครินทรวิโรฒ 2525 : 12) เกี่ยวกับการนำการ
 เขียนตามคำบอกมาเป็นแบบฝึกหัดในการเขียนนั้น แวลเลต (Valette. 1964 : 431 - 434)
 วิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอกเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ นั้น สามารถหาคะแนนการ
 เขียนประโยคได้สูง ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับการนำแบบฝึกหัดการเขียนตามคำบอกให้นักเรียนฝึกโดย
 เปรียบเทียบกับแบบฝึกหัดชนิดอื่น ๆ นั้น กราว (Crow. 1977 : 2620-A) ได้วิจัยพบว่า
 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งได้รับการฝึก
 โดยการเขียนตามคำบอกทุกวัน กับนักเรียนซึ่งไม่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก ไม่แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการอ่านโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ศัพท์หรือความรู้ในด้านการเขียน และ
 พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ แสดงว่า
 การเขียนตามคำบอกสามารถใช้เป็นแบบฝึกความสามารถในการเขียนได้เช่นเดียวกับแบบฝึกหัดทั่วไป

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอกจะเห็นได้ว่า การเขียนตามคำบอกเป็น
 แบบทดสอบและเทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเองที่มีประสิทธิภาพ
 มากชนิดหนึ่ง แต่ในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดศึกษาถึงผลของการนำการเขียนตามคำบอกมาเป็นแบบฝึก
 การสอนเขียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าถึงความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้
 แบบฝึกเขียนตามคำบอก เปรียบเทียบกับความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้
 แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน โดยทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม (ม.3) ที่เลือกเรียนวิชา
 ทักษะการเขียน (อ.061) อันเป็นทักษะพื้นฐานในการที่จะศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 โดยมุ่งศึกษาเฉพาะองค์ประกอบของการเขียนคำโครงสร้างไวยากรณ์เพียงประการเดียว

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก กับกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องได้พิจารณาปรับปรุงและเลือกใช้วิธีฝึกเขียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเป็นการส่งเสริมให้มีการเลือกใช้วิธีการฝึกเขียนแบบต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษต่อไป
2. เพื่อเสนอแนะอาจารย์ผู้สอนเขียนได้เลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเวลา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ขอบเขตจำกัดในเรื่องกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม (ม.3) ที่เรียนวิชาทักษะการเขียน (อ.061) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวัดประสาธน์ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน โดยได้มาจากการสุ่มนักเรียนจาก 5 ห้องเรียน ซึ่งมีการจัดเข้าห้องเรียนแบบคละ แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีจับสลากห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 30 คน ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวม 12 คาบ
2. มุ่งศึกษาเฉพาะด้านความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษและการเลือกโครงสร้างไวยากรณ์นั้นมาใช้ได้เหมาะสมกับการเขียน โดยเลือกโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย คือ
 - รูปแบบของคำกริยา (Pattern of Verb Form)
 - คำบุพบท (Prepositions)
 - สำนวน (Idioms)

— คำผสม (Compound Noun)

— คำนำหน้านาม (Articles)

โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาเหล่านี้ ได้จากงานวิจัยของ นฤมล แสงพลอง (Narumon Sangplong, 1968) จันทรเพ็ญ อันตระกูล (จันทรเพ็ญ อันตระกูล 2513) กวงริกา ลีลาหยค์ (กวงริกา ลีลาหยค์ 2517) และขจร พริ้งจำรัส (ขจร พริ้งจำรัส 2519) สำหรับเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกเขียนตามคำบอก คือเนื้อหาในบทที่ 5 - 10 จากหนังสือ Writing To Communicate Book One รายวิชา อ 061 ซึ่งเป็นรายวิชาทักษะพื้นฐานและเป็นวิชาเลือกตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 มีเวลาเรียนสัปดาห์ละ 2 คาบ 1 หน่วยการเรียนรู้

3. ทัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ทัวแปรต้น ได้แก่วิธีการสอนเขียน 2 วิธีคือ

- วิธีสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก
- วิธีสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

3.2 ทัวแปรตาม ได้แก่ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ทั้งการเขียนคำศัพท์ การสะกดคำ และโครงสร้างไวยากรณ์ตลอดจนการเลือกโครงสร้างไวยากรณ์มาใช้ในประโยคได้เหมาะสม โดยวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม

2. การสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก หมายถึง การสอนตามแผนการสอน โดยให้นักเรียนฝึกเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอกเป็นการฝึกหัด ซึ่งแบบฝึกหัดเขียนตามคำบอกนี้ ได้แปลงมาจากหนังสือ Writing To Communicate Book One ของกรมวิชาการ และเป็นหนังสือประกอบการเรียนวิชาทักษะการเขียนหนึ่ง (อ 061) แบบฝึกเขียนตามคำบอกที่ผู้วิจัย

จัดสร้างขึ้นนี้ ผ่านการตรวจจากยูเอชวีชาวญแล้ว มีลักษณะเป็นเนื้อเรื่องสั้น ๆ มีความยาวประมาณ 150 คำ ประกอบด้วยคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว เป็นแบบฉบับที่ดีของการใช้โครงสร้างและลีลาการเขียน วิธีการฝึก ครูจะอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง ควบคู่กับความเร็วปกติ โดยมีเงื่อนไขในการปฏิบัติดังนี้

- ครั้งที่หนึ่ง ครูอ่านนักเรียนจะฟัง เพียงอย่างเดียว
- ครั้งที่สอง ครูอ่านโดยเว้นช่วงจังหวะให้นักเรียนเขียนตามครูปอก 2 ครั้ง
- ครั้งที่สาม ครูอ่านทวนควบคู่กับความเร็วปกติอีกครั้งหนึ่ง นักเรียนจะ

ตรวจทานงานเขียนของตน และในระหว่างการบอก ครูจะไม่บอกซ้ำแก่นักเรียนจะขอร้อง

3. การสอนเขียนโดยใช้การฝึกตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน หมายถึง การให้นักเรียนฝึกเขียนด้วยแบบฝึกหัดท้ายบทที่มีอยู่ในหนังสือ Writing to Communicate Book One ทั้งแคบทเรียนที่ 5 - 10 ซึ่งประกอบด้วยการเติมคำในช่องว่าง, การเชื่อมประโยค, การใช้การวางเทียบแทน, การบรรยายภาพ, การตอบคำถาม และการเขียนเรื่องโดยการเลียนแบบจากตัวอย่าง

4. โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ หมายถึง โครงสร้างไวยากรณ์ต่อไปนี้คือ

- รูปแบบของคำกริยา (Pattern of Verb Form)
- คำบุพบท (Prepositions)
- สำนวน (Idioms)
- คำผสม (Compound Noun)
- คำนำหน้านาม (Articles)

5. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเรียนเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้แยกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ
2. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอก
3. ผลงานวิจัยเกี่ยวกับขอบกพร่องในด้านการเขียนภาษาอังกฤษ
4. ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอก

1. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน ทั้งนี้เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลายด้าน นับตั้งแต่ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ โครงสร้างและกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ลีลาการเขียน (Style) เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการใช้สำนวนต่าง ๆ แต่ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ทักษะนี้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยทางตัวอักษร ดังนั้นในการฝึกทักษะการเขียน ผู้เรียนจะต้องฝึกไปตามขั้นตอนจึงจะสามารถเขียนได้ดี โดยเฉพาะความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศนั้น ริเวอร์ส (Rivers. 1968 : 245 - 255) กล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกอย่างมีระบบตามขั้นดังต่อไปนี้คือ

1. Copying เพื่อเป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์
2. Reproduction การเขียนในขั้นนี้ นักเรียนจะต้องเขียนจากสิ่งที่เขาจำได้ หรือจากการอ่าน ตลอดจนการเขียนตามคำบอก หรือการเขียนอธิบายรูปภาพ
3. Recombination การเขียนในระดับนี้ นักเรียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว ทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่จะมุ่งมากขึ้นในการใช้รูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง

ตลอดจนการรู้จักใช้ตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยคเป็นต้น

4. Guided Writing ในขั้นที่สี่นี้ นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียน เพื่อให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ อย่างไรก็ตามการเขียนระดับนี้ยังอยู่ภายใต้การแนะนำของครู ครูคอยช่วยให้นักเรียนคนใดที่มีปัญหาในการเขียน ตลอดจนนักเรียนที่ชอบแปลจากภาษาของตนเองเป็นภาษาต่างประเทศ

5. Composition เป็นการฝึกขั้นสุดท้ายที่นักเรียนสามารถเลือกคำและโครงสร้างไวยากรณ์ในการแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อการ

จากลำดับขั้นการฝึกทักษะการเขียนทั้งห้าขั้นนั้น จะเห็นได้ว่าการเขียนในขั้นต้นนั้นนักเรียนจะเขียนจากสิ่งที่เคยเรียนไปแล้ว เป็นการคัดลอกจากแบบเรียนหรือการเขียนตามคำบอก แต่ในขั้นที่สูงขึ้น นักเรียนจะสามารถขยายการเขียนให้กว้างออกไป รวมทั้งการเขียนแสดงความคิดเห็นและการเขียนจดหมาย เป็นการเตรียมให้นักเรียนแต่ละคนได้คิด ได้แสดงออกตามแนวทางของตน ทั้งนี้การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนจึงอาจจัดได้ในหลายรูปแบบ ซึ่งสุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2519 : 122 - 126) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว โดยครูให้นักเรียนได้เขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วเพื่อความแม่นยำ

- ด้านไวยากรณ์ให้เขียนตามแบบฝึกที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

- ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วควยวิหาคำที่มีความหมายตรงกัน ตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

- แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่แต่เปลี่ยนแบบบทอ่าน หรืออาจจะใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ได้ความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ทบทวนบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

2.2 แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่ โดย

ใช้การถอดความ

3. การบรรยายภาพหรือสิ่งของ ซึ่งอาจจะให้เขียนในลักษณะ Guided

Composition

4. การเขียนเรียงความ

5. การเขียนตามคำบอก

ซึ่งแนวการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกการสอนเขียนแบบที่ 1 - 4 นั้น เรามักจะพบเสมอในการจัดกิจกรรมการสอนเขียนโดยทั่วไป ถึงแม้จะเห็นได้จากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน แต่กิจกรรมการฝึกเขียนชนิดหนึ่งที่ยังไม่ได้ใช้อย่างแพร่หลาย แต่เริ่มมีบทบาทในการฝึกการเขียนคือการเขียนตามคำบอก

2. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอก

การเขียนตามคำบอก หมายถึง การพูดหรืออ่านให้ผู้อื่นเขียนตาม (Webster. 1977 : 506)

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2521 : 135) ให้ความหมายของการเขียนตามคำบอกว่าเป็นการเขียนที่ครูแนะให้ แต่เป็นการแนะจากสิ่งที่ได้ยินในระยะเริ่มเรียนครูต้องนำเอาประโยคที่นักเรียนมีความคุ้นเคยมาให้เรียน

2.1 ประโยชน์ของการเขียนตามคำบอก

ซอร์เซอร์และซิลเวอร์ (Sawyer and Silver. 1965 : 327)

กล่าวถึงการเขียนตามคำบอกว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากอย่างหนึ่งสำหรับการแก้ไขข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการสะกดการันต์ (Orthographic)

ฮิล (Hill. 1967 : VIII) ได้กล่าวสนับสนุนประโยชน์ของการเขียนตามคำบอกสามารถใช้ได้ทั้งเป็นการทดสอบและเป็นเทคนิคการสอน

แดคคาเนย์ (Daccanay. 1967 : 323 - 327) กล่าวถึงการเขียนตามคำบอกว่าเป็นเครื่องมือครูสำหรับตรวจสอบความรู้ของนักเรียนในสิ่งที่ครูสอนไปแล้ว และแบบฝึกหัดเขียนตามคำบอกเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างกระบวนระเบียบและฝึกให้พวกเขาปฏิบัติตามตัวอย่าง

โอเลอร์และริชาร์ด (Oller and Richard. 1969 : 194) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอกให้ข้อมูลมหาศาลเกี่ยวกับนักเรียนว่าเข้าใจภาษาดีมากน้อยเพียงใด การเขียนตามคำบอกมีได้เป็นเพียงการสะกดคำ แต่การเขียนตามคำบอกเป็นวิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์อันซับซ้อน โดยเฉพาะในแง่ของการสอนเพื่อซ่อมเสริม การเขียนตามคำบอกมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าแบบสอนแบบปรนัย และในปี 1975 เขาได้ยืนยันว่า การเขียนตามคำบอกสามารถวัดสมรรถนะทางภาษาได้ทุก ๆ ด้าน (Oller and Streiff. 1975 : 25)

วิลสันและวิลสัน (Wilson and Wilson. 1971 : 70 - 73) ได้สนับสนุนว่าการเขียนตามคำบอกจะนำไปสู่ทิศทางการเรียนภาษาที่ดี ในการเขียนไวยากรณ์ การสะกด การออกเสียง และความเข้าใจ การเขียนตามคำบอกจะเป็นมณฑลครอบคลุมทุก ๆ หน่วยการเรียนรู้

คาร์ทเลจ (Cartledge. 1972 : 25) กล่าวถึงคุณค่าของการเขียนตามคำบอกว่าเป็นการฝึกในด้านความเข้าใจในการฟัง และเป็นการทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว ตลอดจนเป็นการบังคับให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างรอบคอบก่อนลงมือเขียนเพื่อจะได้เขียนอย่างถูกต้อง

แวลเลต (Valette. 1977:243-246) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนตามคำบอกสำหรับในระดับชั้นต้น ๆ แบบฝึกหัดการเขียนตามคำบอกฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงและรูปแบบของภาษาใหม่ สำหรับนักเรียนระดับกลางหรือสูง การเขียนตามคำบอกเป็นการเตรียมวัดสมรรถภาพทางภาษาในทุก ๆ ด้าน และสะดวกในการให้คะแนน ตลอดจนเป็นเครื่องมือพิเศษที่จะประเมินผลการปฏิบัติงานหรือประเมินระดับความสามารถของกลุ่มนักเรียนใหม่

สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2519 : 123) สนับสนุนการเขียนตามคำบอกไว้ประโยชน์หลาย ๆ ด้าน เป็นต้นว่า

1. ฝึกให้นักเรียนตั้งใจฟัง และพยายามเขียนตามให้ถูก
2. ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการเปลี่ยนเสียงคำพูดเป็นตัวอักษร

3. ทดสอบการสะกด

4. ฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

5. ฝึกให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่ตนกำลังฟังอยู่

จากข้อสันนิษฐานดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนตามคำบอกสามารถใช้ได้ทั้ง เป็นแบบทดสอบ และเป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะในแง่ของการทดสอบเพื่อวินิจฉัย และวัดความรู้ของนักเรียน และสามารถใช้ในการเขียนตามคำบอกเป็นแบบฝึกหัดทักษะ (Integrated Skills) นอกจากนี้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเห็นจุดบกพร่องด้วยตนเอง และการจะให้ใครประโยชน์และคุณค่าทั้งที่กล่าวมานี้ การเลือกสิ่งที่จะให้นักเรียนเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

2.2 การเลือกสิ่งที่จะให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

แดคคาเนย์ (Daccanay. 1967 : 324) กล่าวว่า การเลือกเรื่อง ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกนั้น ควรจะเป็นเรื่องที่โครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว สำหรับระดับชั้นนั้น ๆ นั้น คำที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยควรที่จะเขียนและอธิบายบนกระดานก่อน แต่ ในขั้นที่สูงขึ้นไม่จำเป็น ทั้งนี้เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนช่วยตนเอง

ริเวอร์ (Rivers. 1968 : 249) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอก จะต้องสร้างความเข้าใจใส่ในปัญหาของการเสนอรูปแบบ (Graphic Representation) งานที่ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จะต้องไม่ประกอบควยสิ่งใหม่ หรือสิ่งที่นักเรียนไม่เคยปฏิบัติ หลังจากนักเรียนได้เขียนตามคำบอกหมดทั้งข้อความแล้ว ควรอนุญาตให้เขาได้มีโอกาสตรวจสอบ และแกสิ่งที่เขาเขียน สำหรับชั้นที่เริ่มเรียนควรที่จะเลือกเรื่องที่ไม่ใช่รูปแบบที่ยากเกินไป จาก โครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนกำลังเรียน รวมทั้งพยายามเลือกข้อความที่บรรจุตัวอย่างที่ดีของ ปัญหาที่จะเกิดแก่นักเรียนในการสอนอื่น ๆ ได้แก่ ลักษณะพิเศษของไวยากรณ์ (Grammar) ศัพท์ (Vocabulary) การสะกด (Spelling) และเครื่องหมายวรรคตอน

ฮิล (Hill. 1971 : VI) กล่าวว่า แบบสอบเขียนตามคำบอกควรที่จะ ประกอบควยศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนได้เรียนแล้ว เมื่อการสอนเป็นไปในลักษณะดังกล่าว

การเขียนตามคำบอกจะเป็นการสอบวัดความสามารถของนักเรียนในเรื่องการเปลี่ยนสัญลักษณ์ทางภาษาที่ได้รับฟังมาเป็นภาษาเขียน การสะกด และเครื่องหมายวรรคตอน

วิลสันและวิลสัน (Wilson and Wilson. 1971 : 70 - 73)

ได้เสนอแนะว่า การเลือกสิ่งที่จะให้นักเรียนเขียนตามคำบอกในระดับชั้นต้น ๆ นั้น ควรจะเลือกจากตำราเรียนของนักเรียน ซึ่งจะให้ประโยชน์หลายประการคือ

1. ง่ายต่อการตรวจแก้ไข
2. ง่ายเพราะเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยมาแล้ว

และแบบฝึกเขียนตามคำบอกจะต้องสร้างจากโครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคยมาแล้ว

เดเยส (Deyes. 1972 : 149 - 153) กล่าวเสริมว่า ในการ

เตรียมข้อความสำหรับเขียนตามคำบอก ครูควรจดคำหรือตัวอย่างที่นักเรียนมักจะสับสนมาอธิบายให้แจ่มแจ้งก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนตามคำบอก อีกทั้งศัพท์และโครงสร้างควรจะเป็นสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว

จากข้อเสนอแนะในการเลือกข้อความให้นักเรียนเขียนตามคำบอกในระดับชั้นต้น ๆ สรุปได้ว่า ควรเลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว และควรระบุตัวอย่างที่ดีของรูปแบบและลีลาการเขียน

2.3 ชนิดของการเขียนตามคำบอก

แวลเลต (Valette. 1977 : 243 - 246) ได้แบ่งชนิดของการเขียนตามคำบอกที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็น 2 ประเภทคือ

1. การเขียนตามคำบอกแบบกึ่ง (Spot Dictation หรือ Partial Dictation) นักเรียนจะได้รับบทความซึ่งจะละคำหรือวลีที่ต้องการไว้ ในขณะที่ครูอ่านข้อความในการเขียนตามคำบอก นักเรียนจะเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ การเขียนตามคำบอกชนิดนี้จำเป็นจะต้องเตรียมจำนวนคำที่ต้องการจะให้นักเรียนได้เรียนรู้ไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะทำให้ได้ประโยชน์ 2 ประการคือ

1.1 สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว และสามารถให้คะแนนเป็นปรนัยว่าการเขียนตามคำบอกแบบธรรมดา (Conventional Dictations)

1.2 ช่วยให้ผู้สอนทดสอบเฉพาะส่วนที่เป็นปัญหา นักเรียนไม่
 ต้องเสียเวลาในการเขียนคำหรือวลีที่เกี่ยวข้องที่เขาเข้าใจอยู่แล้ว

ริเวอร์ (Rivers. 1968 : 248) สนับสนุนว่า Spot-Dictation
 เหมาะที่จะใช้กับที่ซึ่งสะกดยากและต้องการเน้นเป็นพิเศษ

2. การเขียนตามคำบอกแบบเต็ม (Full Dictation)

ในการเขียนตามคำบอกแบบเต็ม นักเรียนเขียนเรื่องราวทั้งหมด
 (entire passage) การเขียนตามคำบอกชนิดนี้ใช้เวลาในการดำเนินงานและการให้คะแนน
 ยากและใช้เวลานานกว่าแบบ Spot Dictation แต่สามารถวัดความสามารถทางภาษาในทุกๆ
 ด้านเพียงตรงกว่าแบบ Spot Dictation

ดีเยส (Deyes. 1972 : 153) ได้เพิ่มเติมการเขียนตามคำบอกอีก
 2 ประเภทคือ

1. ดิกโต-คอม (The Dicto - comp) เป็นการนำการเขียนตามคำบอก
 (Dictation) และการเขียนเรียงความ (Composition) มารวมกัน ดิกโต-คอม เป็น
 บทความหนึ่งหรือมากกว่านั้นที่ครูอ่านให้นักเรียนฟังหลายครั้ง เมื่อจบบทความหนึ่ง ครูจะเปิดโอกาส
 ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้ยิน บทความในหนังสือพิมพ์หรือบทความอื่นที่มีเนื้อหาเกินชัด เป็นบทความ
 ที่เหมาะสำหรับการเขียนตามคำบอกประเภทนี้ เพราะการเขียนของนักเรียนมีลักษณะเป็นการเขียน
 เรียงความแบบอิสระ (Free Composition) และเป็นการลอกความอีกทีหนึ่ง หลังจากนั้น
 นักเรียนจะเขียนบทความเกี่ยวกับในลักษณะของการเขียนตามคำบอกตามปกติ การทรวดิกโต-คอม
 แบบแรกนั้นใช้ทรวเป็นแบบการเขียนเรียงความ ส่วนในตอนหลังให้ทรวเป็นการเขียนตามคำบอก
 แบบธรรมดา

รีเลย์ (Reley. 1975 : 238) สนับสนุนการใช้ดิกโต-คอมว่ามี
 ประโยชน์มากกว่าการเขียนตามคำบอกแบบปกติ นักเรียนจะได้ยินบทความทั้งหมด โดยมีศัพท์
 และโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนแล้ว แต่นำมาใช้ในบทความอันเป็นเนื้อหาที่มีความหมาย
 และนักเรียนได้แสดงความสามารถในการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสำรวจ
 ความเข้าใจในการฟังด้วย ดิกโต-คอมไม่ได้เป็นเรื่องย่อแต่เป็นการผลิตสิ่งใหม่ขึ้นมาใหม่

2. การเขียนตามคำบอกที่เน้นเรื่องเครื่องหมายวรรคตอนและเสียงสูงต่ำ (Punctuation and Intonation) เป็นลักษณะของการเขียนตามคำบอกที่เว้นเครื่องหมายวรรคตอนไว้ เครื่องหมายวรรคตอนนี้ตามปกติในการเขียนตามคำบอกจะบอกมาด้วย แต่ในลักษณะของการเขียนตามคำบอกประเภทนี้ ต้องการจะเน้นความรู้ของผู้เรียนว่า ควรจะมีเครื่องหมายวรรคตอนที่ใด และอาจทดสอบเรื่องเสียงสูงต่ำ (Intonation Tunes) ไปในตัวด้วย เพราะสิ่งนี้จะช่วยนักเรียนหาคำแหน่งที่เป็นขอบของอประโยค (Clause) ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม เป็นต้น

ซอร์เยอร์ และ ซิลเวอร์ (Sawyer and Silver. 1965 : 223 - 236) ได้แบ่งการเขียนตามคำบอกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ แตกต่างจากที่กล่าวมาแล้ว คือ

1. การเขียนตามคำบอกแบบหน่วย (An Item Dictation) คือการให้นักเรียนสามารถแยกเสียงในหน่วยเสียงที่มีลักษณะคล้ายคลึงหรือตรงกันข้าม อันเป็นวิธีที่จะทำให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องเสียงดีขึ้น โดยเฉพาะเสียงที่เป็นปัญหา

2. การเขียนตามคำบอกเป็นแบบข้อความ (Text Dictation) ข้อความนี้มีความยาวประมาณ 100 - 150 คำ ประกอบด้วยศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว หรือมีความยากง่ายของศัพท์และโครงสร้างเท่าเทียมกับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ซึ่งการเขียนตามคำบอกแบบข้อความนี้ สามารถใช้ได้ทั้งเป็นแบบฝึกหัดในการเรียนและเป็นแบบทดสอบ การเขียนตามคำบอกเป็นข้อความที่บรรจุเนื้อหารวมนั้นจะเหมาะที่สุดสำหรับการฝึกทั้งหมด ทั้ง ซอร์เยอร์ และ ซิลเวอร์ (Sawyer and Silver. 1965 : 329 - 333) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ Text Dictation ไว้ดังนี้

2.1 ประโยชน์สำหรับครู

2.1.1 สามารถใช้ได้กับชั้นเรียนทุกขนาด ขณะที่ให้เขียนตามคำบอกนักเรียนทุกคนได้เรียน

2.1.2 นักเรียนจะตั้งใจฟัง และจะช่วยแก้ความเฉื่อย (passive)

2.1.3 ช่วยลดเวลาในการตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน

และง่ายต่อการให้เกรด

2.2 ประโยชน์สำหรับนักเรียน

2.2.1 นักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติ

2.2.2 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในลักษณะของการจับบันทึกในหลาย ๆ

รายวิชา (course) ที่ต้องการ

2.2.3 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียน โดยเฉพาะนักเรียนที่ภาษาแม่ของเขาแตกต่างจากภาษาที่สอง จะช่วยลดความสับสนในการนำภาษาแม่มาปะปนในภาษาที่เขียน

2.2.4 นักเรียนได้ค้นพบสิ่งที่เขาไม่ได้ยิน กล่าวคือ นักเรียนจำนวนมากไม่เคยเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่เขาไม่สามารถจะหาคำตอบได้ถูกต้องว่า อะไรที่เขาได้ยิน เช่น นักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาอังกฤษมักจะไม่ได้ยิน คำนำหน้านาม (Article) เมื่อมันปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ได้เน้น

2.2.5 นักเรียนสามารถหาข้อบกพร่องและสามารถแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นด้วยตนเอง

แดคคาเนย์ (Daccanay. 1967 : 323 - 327) ได้กล่าวสนับสนุนการเขียนตามคำบอกแบบนี้ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างกระสวนประโยคอันเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยการใช้ภาษา นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองว่าควรจะใช้คำใดระหว่างคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดต่างกัน

2.4 การดำเนินการเขียนตามคำบอก

เวลาที่ใช้ในการฝึกเขียนตามคำบอก

แดคคาเนย์ (Daccanay. 1967 : 324) กล่าวว่า ไม่ควรจะใช้เวลาทั้งหมดในการฝึกเขียนตามคำบอก จะต้องเหลือเวลาส่วนหนึ่งไว้อภิปรายเพื่อให้นักเรียนจะได้ทราบว่าอะไรคือข้อผิดพลาดของเขา

วิลสันและวิลสัน (Wilson and Wilson. 1971 : 70 - 73)

กล่าวถึงเวลาที่ใช้ในการฝึกเขียนตามคำบอกครั้งหนึ่ง ๆ ว่า สำหรับผู้เริ่มเรียนที่ดีที่สุดคือใช้เวลาเพียงเล็กน้อย แต่ทำบ่อย ๆ อาจให้เขียน 3 - 4 บรรทัด ใช้เวลา 5 นาที ในตอนท้ายชั่วโมง

ส่วนนักเรียนระดับกลางใช้เวลา 15 นาที เป็นอัตราเฉลี่ยที่ดี

ซึ่งแวลเลต (Valette. 1964 : 431 - 434) ได้วิจัยพบว่า
เป็นการไม่ฉลาดที่จะใช้เวลาจำนวนมากเพื่อฝึกเขียนตามคำบอกในระดับเริ่มต้นเรียน

*วิธีดำเนินการฝึกเขียนตามคำบอก

จากการศึกษาวิธีการฝึกเขียนตามคำบอกจากงานเขียนของซอร์เยอร์ และ
ซิลเวอร์ (Sawyer and Silver. 1965) แดคคาเนย์ (Daccanay. 1967) ริเวอร์
(Rivers. 1968) วิลสัน และ วิลสัน (Wilson and Wilson. 1971) เดเยส
(Deyes. 1972) ไอร์วินและไอลเลอร์ (Irvine and Oller. 1974) แวลเลต
(Valette. 1977) แบชเชลเลอร์ (Bacheller. 1980) พอจะสรุปวิธีดำเนินการในการ
เขียนตามคำบอกได้ดังนี้

1. ครูเลือกศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว มาประกอบ
เป็นข้อความที่จะให้นักเรียนเขียน
2. พิจารณาเลือกคำศัพท์หรือโครงสร้างไวยากรณ์ที่คิดว่านักเรียนยังสับสน
หรือไม่เข้าใจมาอธิบายก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนตามคำบอก
3. หลังจากอธิบายศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์แล้ว ครูจะอ่านข้อความ
ที่จะให้นักเรียนเขียนทั้งหมดด้วยอัตราความเร็วปกติ 1 ครั้ง ในขณะนั้นนักเรียนจะต้องฟังอย่าง
ตั้งใจ ห้ามเขียนหรือทำกิจกรรมอื่น
4. หลังจากนั้นครูจะอ่านข้อความนั้นอีกครั้ง แล้วเว้นช่วงจังหวะให้นักเรียน
เขียน และไม่อนุญาตให้นักเรียนถามซ้ำ ครูจะบอกหนึ่งหรือสองครั้งก็ได้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของครู
อาจจะบอกเครื่องหมายวรรคตอนด้วย ซึ่งขึ้นอยู่กับเป้าประสงค์ของภาษา
5. หลังจากบอกให้นักเรียนเขียนจนจบแล้ว ครูจะอ่านข้อความนั้นอีกครั้งหนึ่ง
ด้วยอัตราความเร็วปกติ เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจทานสิ่งที่เขาเขียน
6. หลังจากนั้นครูจะเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดานดำ ให้นักเรียน
พิจารณาเปรียบเทียบงานเขียนของตนกับข้อความที่ถูกบอกทั้งหมด เขาได้ตรวจสอบข้อผิดพลาดและ
เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

7. หลังจากทรวแก้ไขแล้วนำเสนอ เพื่อทรวสอบดูความก้าวหน้าอีก
ครั้งหนึ่ง

การทรวแก้ไขคะแนน

แวลเลท (Valette. 1977 : 243 - 246) ได้เสนอแนะการให้
คะแนนการเขียนตามคำบอก ว่า สามารถให้คะแนนได้ทั้งเป็นคำหรือเป็นวลี ซึ่งจะใช้หลักการใด
นั้น ครูจะตองกำหนดให้แน่นอน

1. การให้คะแนนเป็นคำมีระบบการให้คะแนนทาง ๆ กัน ดังนี้
 - 1.1 หัก 1 คะแนน สำหรับคำที่เขียนผิดหรือละไว้ไม่เขียน
 - 1.2 หัก $\frac{1}{2}$ คะแนน สำหรับคำที่นักเรียนจำได้แต่สะกดผิด เช่น
park เขียนเป็น palk และหัก 1 คะแนน สำหรับคำที่นักเรียนเขียนตกหรือไม่สามารถเขียนได้
 - 1.3 หัก $\frac{1}{4}$ คะแนน สำหรับการเน้นเสียงที่ผิดหรือไม่ออกเสียง
 - หัก $\frac{1}{2}$ คะแนน สำหรับการละตัวสะกด เช่น Communication เขียนเป็น Communication
 - หัก 1 คะแนน สำหรับคำที่นักเรียนไม่สามารถเขียนได้ หรือเขียนผิด เขียนตก
 - 1.4 เช่นเดียวกับข้อ 1.3 แต่หัก 1 คะแนน สำหรับคำผิดหลาย
เช่นการเขียนกริยาผิด

โดยทั่วไปคำที่ทรวกลับมากพบแล้วสะกดผิดอีกครึ่งหนึ่ง จะนับเป็นข้อผิดพลาด
เพียง 1 แห่งเท่านั้น

2. การให้คะแนนเป็นวลี ใช้ระบบเช่นเกี่ยวกับการให้คะแนนแบบ 1.1-1.4
ที่กล่าวมาแล้ว

แดคคาเนย์ (Daccanay. 1967 : 325) ได้เสนอแนะวิธีการ
ทรวแบบฝึกหัดเขียนตามคำบอก ว่า ครูอาจจะให้นักเรียนออกมาเขียนบนกระดานคำแล้วอภิปราย
และแก้ไขข้อบกพร่องของเขา เพื่อใช้เป็นรูปแบบสำหรับนักเรียนคนอื่น ๆ จะได้ทรวสอบข้อผิดพลาด
และครูควรมีระบบการให้คะแนนอย่างแน่นอน ครูคืนสมุดงานให้นักเรียนเพื่อเขาจะได้ทรวดูว่า
สิ่งที่ถูกตองนั้นควรจะเป็นอย่างไร และในช่วงจังหวะนี้เหมาะที่สุดที่จะร่วมกันอภิปรายข้อผิดพลาด
หรือข้อบกพร่องนั้น ๆ ซึ่งได้พบจากการเขียนตามคำบอกของนักเรียน สมุดงานของนักเรียนควร

จะส่งกลับมาอีกครั้งเพื่อครูจะได้เก็บไว้เป็นหลักฐานและเตรียมบทเรียนขั้นต่อไป

ซอร์เยอร์ และ ซิลเวอร์ (Sawyer and Silver. 1965 : 325 - 333)

ได้เสนอแนะวิธีการตรวจแก้แบบฝึกเขียนตามคำบอก โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ครูรับงานของนักเรียนมาตรวจโดยใส่เฉพาะเครื่องหมายในที่ ๆ เขียนผิดแต่ไม่ไ้แก้ แล้วส่งงานคืนนักเรียน

2. นำข้อบกพร่องเหล่านั้นมาอภิปราย แล้วให้นักเรียนแต่ละคนตรวจแก้ข้อผิดพลาดด้วยตนเอง

3. เสนอครูตรวจอีกครั้ง

จากวิธีการตรวจและการให้คะแนนดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า

1. ครูจะทอ้งมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนที่แน่นอน
2. นักเรียนควรตรวจแก้และรับรู้ข้อผิดพลาดของตัวเองด้วยตนเอง
3. ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่มากที่สุด ครูจะเป็นเพียง

ผู้ชี้แนะ

ด้วยความสำคัญและวิธีการของการเขียนตามคำบอกดังกล่าว จะมีประโยชน์มาก ถ้าได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอนเขียนในในประเทศไทย ซึ่งจากงานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ พบว่านักเรียนไทยยังมีข้อบกพร่องอีกมาก

3. งานวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

จันทร์เพ็ญ ยันตระกูล (จันทร์เพ็ญ ยันตระกูล 2513 : 46 - 47) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จำนวน 270 คน ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2523 พบว่า โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาของนักเรียนได้แก่

- กระสวนทาง ๆ ของคำกริยา (Pattern of Verb Forms)
- การใช้คำนำหน้านามหรือการไม่ใช้คำนำหน้านาม (Article VS. No Articles)

- กรรมวาจก (Passive Voice)
- รูปของคำกริยาวิเศษณ์ที่บิดเบือนไป (Deviated Form of Adverbs)
- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Agreement of Subject and Verb)
- การใช้คำสันธานและคำบุพบท (Use of Conjunctions and Prepositions)
- กาลทาง ฯ (Tense)
- การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ (Comparison of Adjectives)

ฯลฯ

ดวงธิดา สีสายงค์ (ดวงธิดา สีสายงค์ 2516 : 63 - 67) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการแต่งความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้โครงสร้างอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ความสามารถในการแต่งความอยู่ในระดับปานกลาง และความสามารถในการใช้โครงสร้างกับความสามารถในการแต่งความมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

อัมพร อมราชีวะ (อัมพร อมราชีวะ 2518 : 36) วิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์กับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเขียนของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่สาม ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ .01, $r = .68$

ขจร พริ้งจรัส (ขจร พริ้งจรัส 2519 : 45 - 53) ได้วิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่เป็นโรงเรียนสหศึกษาพบว่า นักเรียนทำคะแนนโครงสร้างไวยากรณ์ได้เฉลี่ย 61.77 เปอร์เซนต์ คะแนนในการเขียนเฉลี่ย 48.90 เปอร์เซนต์ ความสัมพันธ์ในการนำโครงสร้างไปใช้ในการเขียน $r = .79$ และพบว่าโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาได้แก่เรื่อง Possessive Pronouns,

Articles, Wish Clause, Exclamation, Agreement of Subjects and Verbs,
There is, Here is.

กองกาญจน์ นิธิพงศ์ (กองกาญจน์ นิธิพงศ์ 2516 : 60 - 66) ได้ศึกษา
เรื่องข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่สี่ในระดัปริญาตรี
จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา 7 แห่ง พบว่า นิสิตมีข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. นิสิตมีข้อบกพร่องด้านการใช้ศัพท์และสำนวนมากที่สุดเท่ากับ 47.91 เปอร์เซ็นต์
ข้อบกพร่องรองลงมาคือ การสะกดคำเท่ากับ 47.50 เปอร์เซ็นต์ และการใช้โครงสร้าง
ไวยากรณ์เท่ากับ 41.42 เปอร์เซ็นต์ และข้อบกพร่องที่มีน้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้
เครื่องหมายวรรคตอนเท่ากับ 33.45 เปอร์เซ็นต์

2. ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ มีรายละเอียดจัดแยกประเภท
ได้ตามลำดับของความถี่ที่ตรวจพบคือ

- Dangling Modifiers
- Subject - Verb Agreement
- Using question word "What" ในการสร้างคำถามจากคำตอบ

ที่กำหนดให้

- Verbs - Verbals : Infinitive, Gerund, Participle
- Pronouns
- Misplaced Modifiers
- Conditional Sentences
- Tenses
- Connective Words
- Passive Voice
- Auxiliary Verbs
- Prepositions
- Parallel of Adjectives, Nouns, and Verbs

- Word order in direct questions
- Short answers
- Fragments
- Articles
- Order of modifiers

และจากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากคะแนนรวมข้อถูกของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ กับคะแนนความสามารถในการเขียนของนิสิตจากแบบทดสอบอัตนัยปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .66 ที่ระดับความเชื่อมั่น .01 จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตที่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ ตลอดจนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนย่อมมีความสามารถในการเขียนระดับประโยคข้อความ และเรียงความได้ดีกว่า

นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ (นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ 2516 : 59 - 71) ได้วิจัยเรื่องข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเอกภาษาอังกฤษ จากวิทยาลัยครู 10 แห่ง พบว่า ข้อบกพร่องในด้านการเขียนที่เป็นปัญหามากที่สุดนั้น คือ การแก้ประโยคใหญ่ทอง การรวมประโยคและการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ตามลำดับ

ภาณี บุญทวี (Panee Boonthavee. 1970 : 8) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษจากเรียงความ 50 เรื่อง ของนิสิตในมหาวิทยาลัยระดับชั้นปีที่ 1 ปรากฏผลว่า ข้อบกพร่องในการเขียนเกิดจากการที่นิสิตใช้ประโยคยาวและซับซ้อนทำให้ใช้คำนำหน้านามและคำบุพบทผิด รวมข้อบกพร่องทั้งหมด 262 แห่ง แยกเป็นข้อผิดเกี่ยวกับคำกริยา 86 แห่ง เทากับร้อยละ 32 การรวมประโยค 66 แห่ง เทากับร้อยละ 25 การใช้ There is, There are และ it is 38 แห่ง เทากับร้อยละ 14 การใช้คำขยายและการเปรียบเทียบ 27 แห่ง เทากับร้อยละ 10 และข้อบกพร่องอื่น ๆ อีก 45 แห่ง

นฤมล แสงพลอง (Narumon Sangplong. 1968 : 2) ได้ทำเค้าโครงร่างโครงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับ

เตรียมอุดมศึกษา กล่าวว่่าข้อบกพร่องนั้นเกิดจากการเลือกโครงสร้างผิด และการถ่ายโอนนิสัยภาษาจากภาษาแม่ ซึ่งจะพบในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- การใช้คำนำหน้านามผิดหรือไม่ใช้คำนำหน้านาม (Articles)
- การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง (Verb Forms)
- การใช้กาลไม่สัมพันธ์กัน (Inconsistency of Tenses)
- ความสับสนในการใช้กรรพจน์และกรรมวาจก (Confusion of Active and Passive Forms)
- การละคำบุพบทและการใช้บุพบทเกินจากที่จำเป็น (Prepositions : Omission and Redundancy)
- การใช้คำสรรพนาม (Pronoun)
- การใช้คำในประโยคอย่างไม่สัมพันธ์กัน (Agreements)
- ประโยคเงื่อนไข (Conditional Sentences)
- การใช้สำนวน (Idioms) และการสะกดคำ (Spelling)

สุนันทา สุภณิล (Sunanta Supanil. 1971 : 7 - 8) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอนแต่งความภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ได้เสนอปัญหาซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ประสบความสำเร็จในการแต่งความ ทั้งนี้เนื่องจากครูมักจะให้นักเรียนแต่งความแบบเสรีเป็นส่วนใหญ่ ผลจากการเขียนคือ จะปรากฏข้อผิดพลาดมากมายในการแต่งความของนักเรียน ข้อผิดพลาดจะมีทั้งด้านการใช้ศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และตัวสะกด สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูผู้สอนเกิดความท้อใจ ในขณะเดียวกันเมื่อนักเรียนพบข้อผิดพลาดเหล่านี้จะเกิดความเบื่อหน่ายและเสียกำลังใจในการที่จะแต่งความครั้งต่อไป

สุนันทา ได้สรุปความเห็นถึงสาเหตุอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการแต่งความของนักเรียน เช่น

1. ครูให้เวลาจำกัดในการเตรียมตัวสำหรับเขียน
2. นักเรียนขาดแนวทางในการปรับปรุงการเขียน
3. นักเรียนขาดการฝึกทักษะทางด้านภาษา เช่น ศัพท์ ตัวสะกดคำ

และโครงสร้างไวยากรณ์

4. นักเรียนมักจะเขียนประโยคทาง ๆ โดยการแปลจากสำนวนภาษาไทย

งานวิจัยต่างประเทศ

โรบินสัน (Robinson. 1960 : 140 - 142) ได้ศึกษาถึงข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยร่างกุ้ง ประเทศพม่า พบว่าสิ่งที่เป็นปัญหาของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ

- การสะกดคำ (Spelling)
- การใช้คำนำหน้านามผิดหรือมิได้ใช้คำนำหน้านามในที่ที่ควรใช้

(Wrong articles or no articles where requires)

- การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง (Verb Forms)
- กาลทาง ๆ (Tenses)
- ความสับสนเรื่องกรรพจน์จาก และกรรพจน์จาก (Active and

Passive Voice)

- การใช้คำบุพบท (Prepositions)
- การใช้คำในประโยคไม่สัมพันธ์กัน (Agreements)
- การใช้คำสรรพนาม (Pronouns)
- การเรียงลำดับคำ (Word Order)
- การใช้สำนวน (Idioms)

นอกจากนี้โรบินสัน ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียนในโรงเรียนหลายแห่งของสิงคโปร์ พบว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดของนักเรียนเหล่านั้นคือ การใช้คำบุพบท เขากล่าวว่า ถ้าสามารถจัดข้อบกพร่องนี้ได้ก็เท่ากับเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนลงไปไกร้อยละ 80 ของข้อบกพร่องทั้งหมด

แมคคาร์ทนี (McCartney. 1963 : 2375-A) ได้ทดสอบความสามารถในการเขียนของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้การทดสอบแบบปรนัยกับนักศึกษา 444 คน ของมหาวิทยาลัยฮาวาย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สามารถใช้การทดสอบปรนัยวัดความสามารถในการ

เขียนโดยให้การวัดสัมพันธ์กับความสามารถด้านอื่น ๆ ได้ เช่น ความสามารถด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์ และความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งความสามารถเหล่านี้ต่างเป็นพื้นฐานอันนำไปสู่ความสามารถในการเขียน นอกจากนี้การวัดผลแบบปรนัยยังช่วยให้ได้ทราบถึงจุดอ่อนของนักเรียนได้แน่นอนกว่าการทดสอบแบบการให้เขียนเรียงความอีกด้วย

ดิกเคสัน (Dickason. 1957 : 3) ได้กล่าวถึงปัญหาทางด้านการสร้างของภาษาว่าประกอบด้วย

- การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment)
- การเขียนประโยคต่อเนื่องกันไปโดยไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Run - on - Sentences)
- การใช้คำขยายผิด (Faulty placement of modifiers)
- การใช้คำสรรพนามผิด (Faulty reference of pronouns)
- การใช้โครงสร้างที่สับสน (Inconsistent Structures เช่น

ใช้ Gerund Phrases, Infinitive Phrases หรือ Verb Phrases มาเชื่อมต่อกันในประโยคเดียวกัน

อากัวส (Aguas. 1964 : 3561-A) ได้วิจัยข้อบกพร่องในการเขียนแต่งความภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวฟิลิปปินส์ และศึกษาถึงความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจริงกับข้อบกพร่องที่ได้จากการเปรียบเทียบภาษาตากาล็อก (Tagalog) อันเป็นภาษาเดิม (First Language) กับภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาที่สอง โดยรวบรวมข้อมูลจากการแต่งความของนักเรียนจำนวน 300 คน ในโรงเรียนประถม 2 แห่ง โรงเรียนมัธยม 1 แห่ง และจากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง สรุปผลการวิจัยได้ว่า สาเหตุที่ทำให้ชาวฟิลิปปินส์ต้องประสบปัญหาในการแต่งความภาษาอังกฤษ คือระบบไวยากรณ์ของภาษาตากาล็อกและภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และนักเรียนใช้วิธีเทียบโครงสร้าง (Analogy) ของภาษา

มอดาร์ส (Modarasz. 1969 : 941-A) ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาอังกฤษนักเรียน เพื่อศึกษาว่าข้อบกพร่องของนักเรียน อันเกิดจากลักษณะโครงสร้าง

ของภาษาและกฎเกณฑ์แตกต่างกัน จะเป็นปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนนักเรียน 35 คน ที่ทำการทดสอบทักษะทั้ง 4 มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของภาษาทั้งสอง และภาษาอังกฤษเรียนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

บทความที่เกี่ยวข้อง

ไซคาทิฟ (Zydatip. 1973 : 18) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษว่า ควรมีการจัดลำดับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษแล้วนำมาสอนโดยวิธีฝึก (drills) ก่อนจะให้นักเรียนเขียนจริงและไวยากรณ์การยะ (Functional Grammar) เป็นสิ่งที่ครูภาษาอังกฤษควรนำมาใช้ในการสอนอย่างยิ่ง เพราะไวยากรณ์ประเภทนี้เป็นไวยากรณ์สำหรับใช้ภาษา มุ่งให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างในหนังสือเรียนให้มากที่สุด และให้ฝึกโครงสร้างแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพูดและเขียนได้ถูกต้อง นอกจากนี้ไซคาทิฟ ได้เน้นถึงการเปรียบเทียบความแตกต่าง (Contrastive Analysis) ในเรื่องโครงสร้างของภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง เนื่องจากไซคาทิฟพบสิ่งที่มีผิดพลาดมากมายจากการแต่งความอังกฤษแบบเสรี (Free Composition) ของนักเรียนระดับอายุ 16 ปี ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในประเทศเยอรมัน สิ่งที่มีผิดมากคือ การแปลสำนวนภาษาเยอรมันมาใช้เขียนแต่งความภาษาอังกฤษ

4. งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอก

แวลเลต (Valette. 1964 : 431-434) ได้ศึกษาถึงบทบาทของการเขียนตามคำบอกเมื่อนำมาใช้กับวิธีสอนภาษาฝรั่งเศสแบบฟัง - พูด (Audio - Lingual) โดยศึกษาในแง่ของการนำการเขียนตามคำบอกมาเป็นแบบทดสอบ เทคนิคการสอน และเวลาที่ใช้ในการเขียนตามคำบอกซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. การเขียนตามคำบอกสามารถใช้เป็นแบบทดสอบแทนการสอบแบบเก่าได้ และจะช่วยประหยัดเวลาในการให้เกรด

2. การเขียนตามคำบอกสามารถนำไปใช้ได้กับการสอนภาษาฝรั่งเศสโดยวิธีภาษาศาสตร์ (Audio - Lingual)
3. เมื่อใช้การเขียนตามคำบอกเป็นเทคนิคการสอน การเขียนตามคำบอกจะกระตุ้นนักเรียนให้ทราบภาษาเขียน และสามารถหาคะแนนเขียนประโยคได้สูง แต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ไม่ไต่ถามกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ฝึกการเขียนตามคำบอกเป็นประจำ
4. ไม่ควรใช้เวลาทั้งหมดในการเขียนตามคำบอกในระดับชั้นเริ่มต้นเรียนวิชาฝรั่งเศส

โอเลอร์ (Oller. 1969 : 354 - 356) ได้วิจัยเรื่องการเขียนตามคำบอกเป็นเครื่องมือในการสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมินผล การสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อการจัดตำแหน่งของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย กลุ่มตัวอย่าง 100 คน พบว่า การเขียนตามคำบอกมีความสัมพันธ์กับข้อทดสอบอื่น ๆ ในแบบสอบ ESLPE สูง และในปี 1969 เขาได้ทำการวิจัยเพิ่มเติม โดยปรับปรุงแบบสอบ ESLPE ให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดลองคู่สหสัมพันธ์กับแบบสอบแบบโคลซ (Cloze Test) พบว่า การเขียนตามคำบอกมีสหสัมพันธ์กับการสอบแบบโคลซมากที่สุด และเมื่อแบบสอบโคลซมีความยากมากขึ้น สหสัมพันธ์กับการเขียนตามคำบอกก็จะมากยิ่งขึ้น และมีที่น่าสนใจคือ แบบสอบการเขียนตามคำบอก และแบบสอบแบบโคลซมีลักษณะเป็นการรวมทักษะ (Integrated Skills) เหมือนกัน

ไอรวิน, เอไท และ โอเลอร์ (Irvine, Atai and Oller. 1974 : 245 - 252) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของข้อทดสอบแบบโคลซและการเขียนตามคำบอกกับแบบทดสอบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบอื่น ๆ ของนักเรียนนิรานที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. Acceptable - Cloze มีสหสัมพันธ์สูงกับคะแนนรวมการเขียนตามคำบอก ($r = .75$) กว่าใช้ Exact - Cloze ($r = .69$)
2. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบแบบโคลซกับ Combined Dictation ดีกว่าแบบทดสอบภาษาอังกฤษอื่น ๆ ในเรื่องต่าง ๆ เว้นแต่ Listening Comprehension ($r = .76$)

โอเลอร์ และ สทริฟ (Oller and Strieff. 1975 :25 - 35) ได้เสนอว่าการเขียนตามคำบอกเป็นเครื่องมืออันดีเยี่ยมในการวัดสัมฤทธิ์ผลทางภาษาและ เป็นเทคนิคหนึ่งในการหาข้อมูลเพื่อสอนซ่อมเสริม

คราว (Crow. 1977 : 2620-A) ได้ศึกษาผลของการฝึกเขียนตามคำบอกทุกวันของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างเข้ม 6 ระดับ โดยแบ่งเป็นระดับเริ่มต้น ระดับกลาง และระดับสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยเท็กซัส ใช้เวลาเรียน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองจะได้รับการฝึกเขียนตามคำบอกทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน และนักเรียนทราบดีเกี่ยวกับตนเอง กลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะได้รับการ Pretest และ Posttest โดย The Comprehensive English Language Test for Speaker of ESL, Listening Form L-A (CELTIC) The Michigan Test of Aural Comprehension (MICH LC), และ The Michigan Test - of English Language Proficiency (MICH) แล้วนำผลการทดสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบซึ่งกันและกัน ภายหลังจากการปฏิบัติการทดลองให้นักเรียนทำข้อสอบ (TOEFL)

ผลการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในเรื่องของการอ่าน โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ศัพท์หรือความรู้ในด้านการเขียน แต่อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ของนักเรียนระดับกลางและระดับสูงในด้านความเข้าใจในการฟัง

แบชเชเลอร์ (Bacheller. 1980 : 66 - 71) ได้ศึกษาถึงผลของการเข้มงวดกวดขันถึงข้อผิดพลาดจากการเขียนตามคำบอกว่าจะเป็นตัวทำนายการสื่อความหมาย ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า การกวดขันหรือความเข้มงวดข้อผิดพลาดมีความสัมพันธ์ในทางกลับกันกับระดับของความคล่องหรือการสื่อสารอย่างแท้จริง และได้เสนอแนะการนำการเขียนตามคำบอกมาใช้ในการสอนว่าภาษาอาจจะเรียนได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนได้เรียนเป็นระบบ และทราบความหมายของสิ่งที่พูด

ในประเทศไทยได้มีการสร้างแบบสอบการเขียนตามคำออกขึ้นในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2518 โดย บาคแมน และ โพลลาร์ด (Bachman and Pollard. 1975) สร้างแบบสอบการเขียนตามคำออกขึ้น 2 ชุด ชุดแรกใช้เนื้อหาจากหนังสือ English Course for Thailand Book I เพื่อใช้สอนนักเรียนในจังหวัดขอนแก่นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรกและใช้แบบเรียนเล่มดังกล่าว แบบสอบนี้มีจำนวนคำที่ใช้เขียนตามคำออก 50 คำ จำนวนผู้เข้าสอบ 334 คน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.58 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.470 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนนจุดกลาง 29.50 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 46 ระดับความยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.410 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบคูเคอร์ริชาร์คสันที่ 20 เท่ากับ 0.916 ตามแบบคูเคอร์ริชาร์คสันที่ 21 เท่ากับ 0.853 ความเชื่อถือได้แบบครึ่งข้อสอบ (Split - half Reliability) เท่ากับ 0.941

แบบสอบชุดที่สองเป็นแบบสอบเขียนตามคำออกภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาจากอุปกรณ์จีแลป (JILAP Material) สำหรับนักเรียนในจังหวัดขอนแก่นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรก และใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษอุปกรณ์จีแลป แบบสอบนี้มีจำนวนคำที่ใช้เขียนตามคำออก 50 คำ จำนวนผู้เข้าสอบ 476 คน คะแนนเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 18.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.23 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.607 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนนจุดกลางเท่ากับ 27.00 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 46 ระดับความยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.372 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบคูเคอร์ริชาร์คสัน ที่ 20 เท่ากับ 0.959 ตามแบบคูเคอร์ริชาร์คสัน ที่ 21 เท่ากับ 0.952 ความเชื่อถือได้แบบครึ่งข้อสอบ (Split half reliability) เท่ากับ 0.968

ศิริณา บุญสงวน (ศิริณา บุญสงวน 2519 : จ) ได้สร้างแบบสอบตามความสามารถในการเขียนตามคำออกภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียนจำนวน 3 แบบสอบ แต่ละแบบสอบมีจำนวนคำ 50 คำ ผลของการสอบจริงปรากฏว่า แบบสอบทั้งสามมีค่าระดับความยากกระจายตั้งแต่ต่ำมากจนถึงอย่างมาก คือ ตั้งแต่ .94 ถึง .00 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์

ก็มากคือ ค่าเฉลี่ยประมาณ .70 ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามในระดับสูงมาก คือค่าเฉลี่ยประมาณ .85 และมีความตรงตามเนื้อหา

บุพดี พูลเวชประชาสุข (บุพดี พูลเวชประชาสุข 2525 : 56 - 57)

ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำ และทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการให้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้การเขียนตามคำบอกในระดับความสามารถเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาถึงขอบบพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่านักเรียนมักมีปัญหาในการเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การเลือกใช้คำ และการถ่ายโอนนิสัยจากภาษาแม่ ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะทำให้ลดน้อยลงได้ ถ้าเราไปปรับปรุงกลวิธีในการสอนให้ดีขึ้น เช่น ให้นักเรียนได้เรียนเป็นระบบให้เห็นรูปแบบของภาษาและลีลาการเขียนที่ดี อันจะเป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยคิดว่าการเขียนตามคำบอกจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาการเขียนดังกล่าวได้วิธีหนึ่ง เพราะการเขียนตามคำบอกนั้น ครูได้เลือกบทความที่มีรูปแบบที่ดีของการใช้ภาษา ตลอดจนเป็นการวินิจฉัยความรู้ของนักเรียนอยู่เสมอ เพื่อจะได้แก้ไขและปรับปรุงได้ทันที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำการเขียนตามคำบอกมาเป็นแบบฝึกสอนเขียน โดยเปรียบเทียบกับวิธีการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ซึ่งใช้ฝึกหัดนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษกันโดยทั่ว ๆ ไป เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก จะมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาทักษะการเขียน (อ 061) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวัดประสาธ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน โดยได้จากการสุ่มนักเรียนจาก 5 ห้องเรียน ซึ่งมีการจัดเข้าห้องเรียนแบบคละ แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีจับสลากห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 30 คน

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่สอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่สอนโดยใช้การฝึกตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

2. การดำเนินการทดลอง

ในการทดลองเพื่อศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยในแต่ละกลุ่มมีลักษณะการเรียนรู้ดังนี้

กลุ่มควบคุม เรียนตามแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จากเนื้อหาในหนังสือ Writing To Communicate Book One หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 - 10 แบ่งเป็น 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที วิธีสอนเป็นลักษณะการบรรยาย อภิปรายซักถาม และทำแบบฝึกหัด มีอุปกรณ์การสอนดังนี้ รูปภาพ การแสดงท่าทางของนักเรียน ยากาง ๆ แผนผังแสดงทิศทาง โดยแบ่งเวลาในการเรียนแต่ละคาบดังนี้

15 นาที สำหรับการอธิบายศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์

15 นาที สำหรับการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

20 นาที สำหรับการอภิปรายซักถาม และตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด

นักเรียนเป็นผู้ตรวจแก้แบบฝึกหัดด้วยตนเอง แล้วส่งครูเพื่อตรวจอีกครั้ง

กลุ่มทดลอง เรียนตามแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น จากเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มควบคุม

แบ่งเป็น 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที วิธีสอนครูเป็นผู้บรรยายศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ ให้นักเรียนทำความเข้าใจก่อน หลังจากนั้นครูนำเนื้อเรื่องสั้น ๆ มีความยาวประมาณ 150 คำ ประกอบด้วยคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง ด้วยอัตราความเร็วปกติ โดยมีเงื่อนไขในการปฏิบัติดังนี้

ครั้งที่หนึ่ง ครูอ่านข้อความทั้งหมด นักเรียนฟังเพียงอย่างเดียว

ครั้งที่สอง ครูอ่านโดยเว้นช่วงจังหวะให้นักเรียนเขียนตาม ครอบ 2 ครั้ง

ครั้งที่สาม ครูอ่านข้อความทั้งหมดด้วยอัตราความเร็วปกติอีกครั้งหนึ่ง นักเรียน

ตรวจทานงานเขียนของตน และในระหว่างการบอกให้เขียนครูไม่บอกซ้ำแก่นักเรียนจะขอร้อง นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงานซึ่งกันและกัน หลังจากนั้นนักเรียนตรวจและแก้ไขแล้ว ส่งครูอีกครั้ง เพื่อตรวจแก้ไขในการเรียนแต่ละความแบ่งเวลาเรียนดังนี้

15 นาที สำหรับการสอนศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์เหมือนกันทั้ง 2 กลุ่ม

2 นาที สำหรับคำแนะนำและข้อตกลงเบื้องต้นก่อนเขียนตามคำบอก

13 นาที สำหรับการเขียนตามคำบอก

20 นาที สำหรับการอภิปรายและตรวจแก้ข้อผิดพลาด

การสอนศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ทั้งกลุ่มควบคุมและทดลองใช้เนื้อหาและวิธีการเดียวกัน

แบบแผนของการทดลอง

แบบแผนของการทดลองเป็นแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design มีลักษณะการทดลองดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2524:226)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X_1	T_2
CR	T_1	-	T_2

X คือการจักกระทำ (treatment)

- T₁ คือ การสอบก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง (Pretest)
 T₂ คือ การสอบหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Posttest)
 R คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
 C คือ กลุ่มควบคุม (Control Group)
 E คือ กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
 ทักษะการเขียน เรื่อง

- รูปแบบของคำกริยา (Pattern of Verb Form)
- คำบุพบท (Prepositions)
- คำผสม (Compound Noun)
- สำนวน (Idioms)
- คำนำหน้านาม (Articles)

แบบทดสอบนี้ ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อใช้ประเมินผลการเรียนของนักเรียนเมื่อจบบทเรียน มีทั้งหมด
 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ลักษณะของข้อสอบมีทั้งเลือกคำตอบในช่องว่าง, หา
 คำที่ผิด, จัดลำดับ คำที่ว่อย่างต่อไปนี้

(0) Which one is incorrect ?

John bought a map and went to an Emerald Temple.
 (1) (2) (3)(4)

a) 1	c) 3
b) 2	d) 4

คำตอบคือ d) 4

(00) It was raining and the road _____ slippery.

a) was	c) were
b) is	d) are

คำตอบคือ a) was

ท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านได้ตรวจแก้ไขและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนที่ได้รับการแก้ไขและมีความเที่ยงตรง
 ทมเนื้อหาไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปากน้ำวิทยาคม
 กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525 เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องของแบบทดสอบ หลังจากได้นำกลับ
 มาปรับปรุงแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
 วัดราชพิฐ ปีการศึกษา 2525 ที่ได้เรียนวิชาทักษะการเขียน (อ 061) ไปแล้ว จำนวน
 110 คน นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนนแบบข้อถูกให้ 1 คะแนน ข้อผิดให้ 0 คะแนน แล้ว
 นำมาวิเคราะห์หาคุณภาพโดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์
 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ชาวด แพริทกุล 2518 : 295 - 323) หาค่า PH และ PL
 โดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เท ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อสอบ
 ที่มีระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เป็น
 จำนวน 40 ข้อ หลังจากนั้นนำข้อสอบที่คัดเลือกได้นี้มาหาค่าความเชื่อมั่นแบบ KR - 20
 (ลวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 169) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81
 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.85

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1. แผนการสอน (Lesson Plan) วิชาทักษะการเขียนหนึ่ง (อ 061) โดย
 ใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ใช้เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที สำหรับกลุ่มควบคุม

2. แผนการสอน (Lesson Plan) วิชาทักษะการเขียนหนึ่ง (อ 061) โดยใช้
การฝึกเขียนตามคำบอก ใช้เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที สำหรับกลุ่มทดลอง

โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างแผนการสอนวิชาทักษะการเขียนหนึ่งโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

1.1 ศึกษาการสร้างแผนการสอนเขียนจากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษ

ของ ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ 2522 : 157 - 172)

1.2 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองนี้เป็นเรื่องราวจากหนังสือแบบเรียน
รายวิชา ทักษะการเขียนหนึ่งของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชื่อ Writing To
Communicate Book One ของกรมวิชาการ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาสอน
12 คาบ ๆ ละ 50 นาที ดังต่อไปนี้

Unit 1 - Accidents and Injuries

Unit 2 - Ailments

Unit 3 - Relief and Cure

Unit 4 - Direction

Unit 5 - Distance

Unit 6 - At the Department Store

1.3 ให้นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นนี้ไปให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิสาขาการสอน
ภาษาอังกฤษ คือ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์ ชจร สุขวังสรรค์ และ
Mr. Donald E. Bott ตรวจสอบแก้ไข

1.4 ให้นำแผนการสอนที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนปากน้ำวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525

2. การสร้างแผนการสอนทักษะการเขียนหนึ่งโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก

2.1 ศึกษาการสร้างแผนการสอนเขียนจากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษ

ของศรีวิทย์ สุวรรณกิติ (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ 2522 : 157 - 172)

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกเขียนตามคำบอกของศิรินา บุญสงวน (ศิรินา บุญสงวน 2517), แวลเลต (Valette. 1977 : 243 - 246) แดคคาเนย์ (Daccanay. 1967 : 323 - 327) ซอร์เบอร์และซิลเวอร์ (Sawyer and Silver. 1965 : 325 - 333) วิลสัน (Wilson and Wilson. 1971 : 70 - 73) ผู้วิจัยได้สรุปหลักและวิธีดำเนินการฝึกเขียนตามคำบอก แล้วนำมาสร้างแผนการสอน และแบบฝึกเขียนตามคำบอกดังนี้

2.2.1 เลือกข้อความจากหนังสือประกอบการเรียนทักษะการเขียน (Writing To Communicate Book One) โดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับแผนการสอน โดยใช้การฝึกตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

2.2.2 นำโครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ถูกเป็นเรื่องราว มีความยาวประมาณ 150 คำ โดยครูอธิบายศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนยังไม่เข้าใจก่อน หลังจากนั้นครูอธิบายวิธีดำเนินการและข้อตกลงเบื้องต้นในการสอนเขียน โดยใช้แบบฝึกเขียนตามคำบอก ดังนี้

- ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง นักเรียนฟังเพียงอย่างเดียว
- ครูอ่านซ้ำอีกครั้ง และเว้นจังหวะเพื่อให้นักเรียนเขียนตามคำบอก 2 ครั้ง
- ครูอ่านอีกครั้ง นักเรียนตรวจทาน

2.2.3 นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจงาน โดยดูจากเฉลยบนกระดานคำ

2.2.4 นักเรียนแก้ไขงานของตนให้ถูกต้องแล้วนำเสนอครู

2.2.5 ครูตรวจและบันทึกข้อผิดพลาดทั้งหมดของนักเรียน

2.3 นำแผนการสอนและแบบฝึกเขียนตามคำบอกที่โครงสร้างแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่านตรวจแก้ไขและหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.4 นำแผนการสอนและผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนปากน้ำวิทยาคม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525

การตรวจให้คะแนนแบบฝึกเขียนตามคำบอก

จากการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจให้คะแนนแบบฝึกเขียนตามคำบอกของแวลเลต (Valette. 1977 : 243 - 246) โดยมีหลักในการให้คะแนนดังนี้

- ก) หัก 1 คะแนนสำหรับคำที่นักเรียนสะกดผิด เขียนตก หรือละไว้ไม่เขียน
- ข) คำที่ผิดซ้ำกัน ถือเป็นข้อผิดเพียงครั้งเดียว

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน โดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จง เท พาน (Fan. 1952 : 6 - 32)
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน โดยวิธีของ คูเกอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) โดยใช้สูตร KR - 20 (ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ n คือ จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p คือ สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ $= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำได้}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q คือ สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$

S_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) คำนวณจากสูตร

$$SE_{meas} = S_X \sqrt{1 - r_{tt}} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 371})$$

SE_{meas}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
S_X	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลต่างก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้ค่าสถิติทดสอบ (t - test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample) (อ่าน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2522 : 217)

$$t = \frac{\bar{X}_E - \bar{X}_C}{\sqrt{\frac{(n_E - 1)S_E^2 + (n_C - 1)S_C^2}{n_E + n_C - 2} \left\{ \frac{1}{n_E} + \frac{1}{n_C} \right\}}}$$

$$df = n_E + n_C - 2$$

$\bar{X}_E$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
$\bar{X}_C$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
S_E^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
S_C^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
n_E	แทน	จำนวนค่าของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง
n_C	แทน	จำนวนค่าของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้เสนอตามลำดับดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ จากการสอบวัดก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และผลการทดสอบค่าที่
2. คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม และผลการทดสอบค่าที่

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอข้อมูล

- $\bar{D}$ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผลต่างก่อนและหลัง การทดลอง
- $S.D_{\bar{D}}$ หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลัง การทดลอง
- t หมายถึง สถิติที่ใช้ในการทดสอบ

ตาราง 1 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ จากการสอบวัดก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และผลการทดสอบค่าที่

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนเรียน		t
	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
กลุ่มทดลอง	14.47	4.04	1.19
กลุ่มควบคุม	13.17	3.05	

จากตารางแสดงว่าก่อนการ เรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ในการ เขียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 2 ผลทางของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และผลการทดสอบค่าที

กลุ่มตัวอย่าง	หลังเรียน		t
	$\bar{D}$	S.D. $\bar{D}$	
กลุ่มทดลอง	6.87	4.03	1.80
กลุ่มควบคุม	4.93	4.29	

จากการตารางแสดงว่า หลังเรียนซึ่งได้รับการฝึกหัดแต่ละแบบแล้ว ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่ากลุ่มทดลองมีแนวโน้มว่ามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม.

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยสอนให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอกและเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ซึ่งสรุปลำดับขั้นและผลของการศึกษาได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก กับกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก จะมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกเรียนวิชาทักษะการเขียน (อ 061) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวัดประสาธ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน โดยได้จากการสุ่มนักเรียนจาก 5 ห้องเรียน ซึ่งมีการจัดเข้าชั้นเรียนแบบคละ แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและควบคุมด้วยวิธีจับสลากห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการเขียน จำนวน 40 ข้อ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการเขียน โดยใช้สูตร KR-20 มีค่าเท่ากับ 0.81 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่าเท่ากับ 2.85

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่แผนการสอน

2.2.1 แผนการสอน (Lesson Plan) วิชาทักษะการเขียนหนึ่ง (อ 061) โดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

2.2.2 แผนการสอน (Lesson Plan) วิชาทักษะการเขียนหนึ่ง (อ 061) โดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก

3. การดำเนินการทดลอง การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525

3.1 ก่อนการทดลอง ได้ทำการทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการเขียน

3.2 การทดลองสอน กลุ่มทดลองได้รับการสอนเขียน โดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนควบตนเองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เวลาในการทดลองสอนเท่ากัน คือ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 14 คาบ

3.3 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ได้ทำการทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการเขียน ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับที่ทดสอบก่อนการทดลอง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบ จากการทดสอบวัดก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าสถิติทีทดสอบ (t - test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก และนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้การฝึกเขียนตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างมาสองกลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้สอบวัดความรู้ก่อนเรียนของทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่าพื้นฐานทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.19$) หลังจากการทดลอง เมื่อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน และหาความแตกต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้น (D) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.80$) แสดงว่าการสอนทั้งสองวิธีนี้มีผลต่อนักเรียนพอ ๆ กัน ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุ 3 ประการดังนี้

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองน้อยเกินไป ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีเวลาในการฝึกเขียนตามคำบอกและพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ไม่มากพอ คะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและในกลุ่มควบคุมจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามถ้าดูจากค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มแล้ว จะเห็นว่ากลุ่มทดลองมีแนวโน้มว่ามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. ถึงแม้จะใช้เวลาเรียนในแต่ละคาบทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการอธิบายคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และอธิบายหลังการฝึกเท่า ๆ กันแล้ว แต่ในการฝึกแต่ละคาบ กลุ่มควบคุมมีโอกาสดูอภิปรายข้อผิดพลาดภายหลังจากการหาแบบฝึกหัดมากกว่ากลุ่มทดลอง เพราะกลุ่มทดลองต้องเสียเวลาในการเฉลยข้อความที่ถูกต้องทั้งหมดไปประมาณ

7 - 10 นาที ทำให้เหลือเวลาสำหรับให้นักเรียนอภิปรายข้อบกพร่องน้อยเกินไป ไม่เพียงพอ กับเวลาในแต่ละคาบซึ่งมีจำกัดเพียง 50 นาที

3. เนื่องจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ซึ่งนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความเคยชินในการทำแบบทดสอบมากกว่า เพราะแบบทดสอบ ดังกล่าวคล้ายคลึงกับแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่พวกเขาได้รับการฝึก

แต่ผลจากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของแวลเลต (Valette. 1964 : 431 - 434) ซึ่งได้ศึกษาถึงบทบาทของการเขียนตามคำบอกเมื่อนำมาใช้กับวิธีสอนภาษา ฝรั่งเศสตามหลักภาษาศาสตร์แบบฟังพูด (Audio - Lingual) โดยได้ทดลองสอนกับนักศึกษาที่เริ่ม เรียนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งปรากฏผลว่า เมื่อใช้การเขียนตามคำบอกเป็นเทคนิควิธีสอน การเขียน ตามคำบอกจะกระตุ้นนักเรียนให้ทราบภาษาเขียน และสามารถทำความเข้าใจประโยคได้สูง แต่ ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ไม่ได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ฝึกการเขียนตามคำบอก และจากงานวิจัย ของคราว (Crow. 1977 : 2620-A) ได้ศึกษาผลของการฝึกเขียนตามคำบอกทุกวันของ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างเข้ม 6 ระดับ โดยแบ่งเป็นระดับเริ่มต้น ระดับกลาง และระดับสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ มหาวิทยาลัยเท็กซัส ใช้เวลาเรียน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองได้รับการฝึกเขียนตามคำบอกทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนและนักเรียนตรวจแก้ด้วยตนเอง กลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่าไม่มีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในเรื่องของการอ่าน โครงสร้าง ไวยากรณ์ศัพท์ หรือความรู้ในด้านการเขียน

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้

1. ถึงแม้ว่าจะได้จำกัดเวลาเรียนในแต่ละคาบของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใน การใช้เวลาสำหรับอธิบายศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และอภิปรายหลังการฝึกเท่า ๆ กัน แต่ ในการปฏิบัติภายหลังจากการให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอก ครูต้องเสียเวลาสำหรับการเขียน

เฉลี่ยข้อความทั้งหมดบนกระดาษคำประมาณ 7 - 10 นาที ทำให้เหลือเวลาสำหรับให้นักเรียน
อภิปรายน้อยเกินไปไม่เพียงพอกับเวลาซึ่งจำกัดเพียงคาบละ 50 นาที ซึ่งปัญหานี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุง
แก้ไขโดยใช้ Spot Dictation เข้ามารวบรวม คือจะให้ข้อความซึ่ง ละเอียดของถ้อยคำ
จะฝึกแก่นักเรียน เช่น เว้นคำกริยา คำนำหน้านาม คำบุพบท เป็นต้น เพื่อให้นักเรียน
ได้ช่วยกันเติมส่วนที่เว้นไว้ให้สมบูรณ์ และร่วมกันอภิปรายว่าเพราะเหตุใดจึงต้องใช้คำเหล่านี้
ซึ่งผลจากการแก้ปัญหาโดยวิธีนี้ปรากฏว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น และบรรยากาศภายใน
ห้องเรียนสนุกสนานกว่าการให้นักเรียนเขียนข้อความทั้งหมดแล้วตรวจแก้ข้อผิดพลาดตามครูเพียง
อย่างเดียว ดังนั้นในแต่ละแผนการสอนควรที่จะเพิ่มเวลาสำหรับการอภิปรายให้มากกว่านี้ นั่นคือ
อาจจะลดคำศัพท์หรือโครงสร้างไวยากรณ์ให้จำกัดลง แล้วเพิ่มเวลาสำหรับการอภิปรายหลังจาก
เขียนตามคำบอกหรือหลังจากทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน จะทำให้นักเรียนมีเวลาทำความเข้าใจ
และมีโอกาสซักถามข้อสงสัยได้มากขึ้น

2. จากการบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยวัดจากสมุดแบบฝึกหัด
และจากการอภิปรายในชั้นเรียน ปรากฏว่า กลุ่มทดลองสามารถนำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์
มาใช้ในประโยคได้ถูกต้องกว่ากลุ่มควบคุม และสามารถเขียนข้อความสั้น ๆ ได้ใจความมากกว่า
กลุ่มควบคุม

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนจะทำการศึกษาดูทดลองควรจะได้มีการวิเคราะห์หนังสือประกอบการเรียน
เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
2. ในแผนการสอนแต่ละแผนควรที่จะเพิ่มเวลาให้นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายข้อผิดพลาด
ภายหลังจากการฝึกเขียนตามคำบอกหรือการทำแบบฝึกหัดให้มากกว่านี้
3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนทั้งชั้น
โดยไม่ได้อาศัยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนกลุ่มที่มีสติปัญญาแตกต่างกัน จึงควรเปรียบเทียบ
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยการฝึกให้นักเรียนเขียนตามคำบอกกับนักเรียนที่มี

สติปัญญาแตกต่างกัน เพื่อศึกษาว่านักเรียนสติปัญญาระดับใดได้รับผลจากการฝึกเขียนตามคำบอกมากที่สุด

4. น่าจะได้มีการนำการฝึกเขียนตามคำบอกแบบกึ่ง (Spot Dictation) มาเปรียบเทียบกับการสอนตามคำบอกแบบเต็ม (Full Dictation) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความภูมิใจในตนเอง แรงจูงใจไม่สลดท้อ และทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่น

5. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาเฉพาะองค์ประกอบการเขียนค่านโครงสร้างไวยากรณ์เพียงประการเดียว จึงน่าจะศึกษาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ศัพท์, การฟัง, การพูด หรือการอ่าน ตลอดจนศึกษาถึงความคงทนในการเรียนรู้ อันจะเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. ควรจะนำวิธีการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอกเปรียบเทียบกับการฝึกโดยวิธีอื่น ๆ เช่น ฝึกแบบโคลธ เพื่อศึกษาว่าวิธีฝึกแบบใดจะมีผลต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุด

7. ควรขยายเวลาในการวิจัยให้นานกว่านี้ อาจจะเป็น 18 คาบ หรือ 24 คาบ เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินความสามารถในการเขียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น.

บรรณานุกรม

12

บรรณานุกรม

- กองกาณจน์ นิธิพงศ์ การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัย
วิชาการศึกษา ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516,
73 หน้า อักสาเนา
- จรรยา พริ้งจรัส การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
กับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเขียน ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 59 หน้า อักสาเนา
- จรัสศรี วัฒนศักดิ์ วิธีสอนแบบเรียนและบทเรียนประกอบที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษใน
ระดับวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 209 หน้า
อักสาเนา
- จริยา ผลประเสริฐ ระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515,
150 หน้า อักสาเนา
- จันทร์เพ็ญ ชันตระกูล ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2513, 79 หน้า อักสาเนา
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 3 วัฒนาพานิช 2508, 452 หน้า
- ดวงธิดา ลีลาหยค์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
กับความสามารถในการแต่งความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 130 หน้า อักสาเนา
- นาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยใน
ในสถาบันฝึกหัดครู ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516,
74 หน้า อักสาเนา

บ้งอร สว่างวิโรธ และ เขาวภา พุกกะคุปต์ "การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยวิธีทดสอบแบบอัตนัยและปรนัย" ภาษาปริทัศน์

1 : 49 - 59 มิถุนายน - ตุลาคม 2524

ประทีป รุ่งทรานนท์ การศึกษาขอบพหุรองในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2517, 57 หน้า อิศำเนา

พวงเพ็ญ อินทรประวาท วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
2522, 249 หน้า

ยุพดี พูลเวชประชาสุข การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 160 หน้า
อิสำเนา

ฉนวน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช กรุงเทพมหานคร
2522, 276 หน้า

———— หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีกิจ กรุงเทพมหานคร 2524, 286 หน้า

ศิริณา บุญสงวน การสร้างแบบสอบความสามารถในการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนเริ่มเรียน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 162 หน้า
อิสำเนา

ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่องรับสมัครเข้าเป็น
นิสิตชั้นมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2525 ลงวันที่ 6 มกราคม 2525

ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก พิมพ์โลก
2522, 255 หน้า

ศึกษาธิการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 ครูสภา กรุงเทพมหานคร 2522, 217 หน้า.

สุโร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 255 หน้า

อัมพร อมราชีวะ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
กับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเขียนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 74 หน้า

อักษำเนา

อุไร แฉล้ม ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาครู วิชาเอกภาษาอังกฤษ

ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2522, 77 หน้า อักษำเนา

Aguas, Estrella Floro, "English Compositions Error of Tagalog Speakers and Implication for Analytical Theory," Dissertation Abstracts 25 : 3561A, December, 1964.

Bacheller, Frank. "Communicative Effectiveness as Predicted by Judgements of the Severity of Learner Errors in Dictation" Research in Language Testing. Newbury House Publishers. INC., 1980. 216 p.

Bach, Lyle F. and Pollard, Marc. Report on English Proficiency Tests, Khon Kaen Rural Schools. Bangkok : Central Institute of English Language, 1975.

Cartledge, H.A. "A Defense of Dictation" Teaching and Learning English. London Longman Group Limited, 1972.

Crow, John Terry, "Dictation and Second Language Acquisition In Intermediate And Advanced Intensive English As A Second Language Classes" Dissertation Abstracts 38 : 2620 - A, November, 1977.

Daccanay, Fe R. Techniques and Procedures in Second Language Teaching. Alemar Phoenix Publishing House, Inc., Philippine, 1967 . 538 p.

Deyes, A.F. "Learning from Dictation" English Language Teaching. 26 : 149 - 153, February, 1972.

Dickason, David H. A Practical Handbook of English Usage for Thai Teachers and Students : Some Common Errors and How to Eliminate Them. Indiana University Contract, USOM, Bangkok, 1957. 135 p.

Edwards, Allen L. Statistical Methods for the Behavioral Sciences. New York, Rinehart and Co. Inc., 1954. 542 p.

- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Educational Testing Service. Princeton, New Jersey, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Co., 1966. 466 p.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. London, Longman 1975. 236 p.
- Hill, L.A. English Sounds and Spellings : Dictation Pieces. 3d. ed. London, Oxford University Press, 1971. 70 p.
- Irvine, P., Atai, P., and Oller., Jr. "Cloze, dictation and the test to English as a Foreign Language" Language Learning. 24 : 245 - 52, 1974.
- Madarasz, Paul Huba. "Contrastive Linguistic Analysis and Error, Analysis in Learning English and Hungarian," Dissertation Abstracts. 30 : 931A, September, 1969.
- McCartney, William A. "The Development of an Objective Instrument for Measuring the Writing Ability of College Freshmen," Dissertation Abstracts. 23 : 2375A, January, 1963.
- Oller, John W., Jr. "Dictation as a Test of ESL Proficiency." Teaching English as a Second Language. eds. Harold B. Allen and Russel N. Campbell, New York : McGraw-Hill Book Company, 1972.
- Oller, John W., and Richard, Jack G. Focus on the Learner : Pragmatic Perspectives for the Language Teacher. Massachusetts., Newbury House Publishers Inc., 1969. 306 p.
- Oller, John W., and Streiff, Virginia. "Dictation : A test of Grammar Based Expectancies," English Language Teaching. 30 : 25 - 35, October, 1975.
- Panee Boonthavi. An Error Analysis of the written English of Thai University Students with Suggestions for Remedial Work. SEAMEO Regional English Language Center, July 1968, December, 1970. (Abstract).
- Riley, Pamela M. "The Dicto-Comp." English Teaching Forum Special Issue : The Art of TESOL Part 2. 8 : 238 - 240, 1975.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. 5 th ed. Chicago, The University of Chicago Press, 1972. 403 p.

Robinson, Kenneth. English Teaching in East Asia. Evans Bros. London, 1960. 270 p.

Narumen Sangplong. An Outline Programme for Remedying Grammatical Errors in Written English Upper Secondary School in Thailand. SEAMES Regional English Language Center 1968. 53 pp. Singapore

Sawyer, J. and Silver S. "Dictation in Language Learning." Teaching English as Second Language. New York, McGraw-Hill International Book Company, 1965. 406 p.

Smithies, Michael, "Teaching of Writing," Bulletin of the English Language Center. 2 : 9 - 10 March, 1972.

Sunanta Supanil, "Techniques of Teaching Written Composition in Upper Secondary Classes in Thailand," SEAMEO. Singapore Regional English Language Centre, 1971.

Valette, Rebecca M. "The Use of Dictée in the French Language Classroom" Modern Language. 48 : 431 - 434, 1964.

_____. Modern Language, Testing : a Handbook. New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1967. 200 p.

_____. Modern Language Testing. Harcourt Brace Javanovich, Inc., 1977. 349 p.

Waddell, Robert. Grammar and Style. New York, William Sloane Associates Inc., 1951. 215 p.

Webster's New Universal Dictionary of the English Language. New York, Webster's Universal Press, 1977. 2129 p.

ก ร ก ม น ร ก

ภาคผนวก ก.

1. แผนการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
2. แผนการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก

แผนการสอนโดยใช้การฝึกทาบแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 1

วิชา อ.061

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้รูปแบบของคำกริยาในประโยคต่อไปนี้ ได้ถูกต้อง
 - Present Simple Tense
 - Present Continuous Tense
 - Past Simple Tense
 - Past Continuous Tense
2. นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างของคำ wound, cut และ bruise ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องทั้งคำศัพท์และรูปแบบของคำกริยา และใช้ได้ถูกต้องตามกาล

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - a bump on the head
 - a broken arm
 - a bruise on the leg
 - a wound, a cut
 - a cast on the arm
 - fall on one's back, fall on one's face
 - crash into

- skid
- put a bandage on

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) ได้แก่รูปแบบของคำกริยาใน Tense
ทาง ๆ ดังนี้

- 2.1 Present Simple Tense
- 2.2 Present Continuous Tense
- 2.3 Past Simple Tense
- 2.4 Past Continuous Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ให้นักเรียนแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่นเตะฟุตบอลแล้วล้ม
 - Kick the ball
 - Fall
3. ครูเขียนประโยคต่อไปนี้บนกระดานดำ
 - Dan is naughty.
 - There are many cuts and bruises on his body
 - He kicks the ball and falls on his face.
 - He puts a bandage on the cut on his chin.
4. นักเรียนสังเกตครูประโยคบนกระดานดำ แล้วช่วยกันสรุปกฎการใช้

Present Simple Tense

5. หลังจากสรุปกฎเกณฑ์แล้ว ครูให้นักเรียนคนหนึ่งออกมาหน้าห้องแล้วสั่งให้เขาทำตามคำสั่ง เช่น

TEACHER: Dang, please open the door.

DANG : (Open the door)

TEACHER: What's Dang doing? (ครูถามนักเรียนคนอื่น ๆ ในขณะที่
ที่แกกำลังเปิดประตู)

STUDENTS: He's opening the door.

6. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนมาเขียนประโยคบนกระดาน แล้วให้พวกเขาช่วยกันสรุป
โครงสร้างการใช้รูปของคำกริยา ซึ่งใดแก

S + V.to be + V + ing

7. ครูเขียนทั้งประโยค Present Simple Tense และ Present
Continuous Tense นักเรียนจะต้องบอกได้ว่าประโยคใดอยู่ใน Tense อะไร และใช้หลัก
ในการสังเกตอย่างไร

8. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การใช้ Present Continuous Tense

9. ให้นักเรียนแต่งประโยค Present Simple Tense ครูเพิ่ม Adverb of
Time ซึ่งแสดงอดีต เช่น yesterday, last etc แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกริยาในประโยค
Present Simple เป็น Past Simple Tense

10. ในทำนองเดียวกันให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคจาก Present Continuous
Tense เป็น Past Continuous Tense

11. นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์การเปลี่ยน

12. ครูนำรูปภาพมาให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนบรรยาย เช่น ครูนำภาพเด็กศีรษะ
กระแทกกับประตูแล้วหัวโน นักเรียนจะบรรยายว่า :

Lek knocked his head against the door, he got a big
bump on his head.

ครูแสดงภาพรถแท็กซี่ชนกัน

นักเรียน The taxi got a dent in the bumper.

- The taxi-driver hit his head against the steering wheel.

- He got a bump on his head.

13. ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกมาเขียนประโยคที่พวกเขาบรรยายในข้อ 12 เพื่อน ๆ คอยตรวจและแก้ไข
14. นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือหน้า 46, 47, ภายในเวลา 15 นาที
15. หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้พวกเขาออกมาเขียนบนกระดานคำ และอภิปรายว่าเพื่อน ๆ ทำถูกหรือผิดตรงไหน อย่างไร
16. นักเรียนตรวจผลงานของตนแล้วส่งครู

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการตอบคำถามของนักเรียน ตลอดจนการสรุปแผนผังการใช้
ทาง ๆ
2. วัดจากการแสดงท่าทางของนักเรียนและการตอบคำถามจากการแสดงท่าทาง
ของเพื่อน
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด.

แผนการสอนที่ 2

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกอาการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บที่เกิดจากความเผลอเรอของ
ผู้ได้รับบาดเจ็บเอง เช่น การลื่นล้ม การตกต้นไม้ การถูกหนามเกี่ยว การชนสิ่งของ
ตลอดจนการปฐมพยาบาล เช่น การเข้าเฝือกและการทากางແລ
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้ถูกต้องและสามารถใช้รูปแบบของ
กริยาได้ถูกต้องกับกาล
3. นักเรียนสามารถใช้สำนวนบางสำนวนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - bleed, peel, slip
 - finally
 - a bandage, a bruise
 - a wound, a cut
2. สำนวน (Idioms)
 - put a bandage on
 - clean the wound
 - stop the bleeding
 - dress the wound
 - get a cut in one's.....

- fall on one's back

- fall on one's face

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. Present Simple Tense

2. Present Continuous Tense

3. Past Simple Tense

4. Past Continuous Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่น ปอกผลไม้แล้วมีบาดมือ, หกล้มหน้ากระแทก หกล้มก้นกระแทก เป็นต้น

2. ในขณะที่นักเรียนกำลังแสดงท่าทางให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแต่งประโยค บรรยายว่า เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น แล้วเขียนประโยคเหล่านั้นบนกระดาน

3. ครูถามนักเรียนถึงอาการบาดเจ็บที่เขาเคยประสบในอดีต แล้วเขียนประโยคบนกระดานคำ

4. ครูยกตัวอย่างสถานการณ์ เช่น มีบาดในขณะกำลังปอกผลไม้

Teacher: She gets a cut in her finger while she is peeling a mango.

Teacher: He rode his bicycle while it was raining.

หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคทำนองเดียวกัน แล้วเขียนประโยคเหล่านั้นบนกระดานคำ

5. ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้คำกริยาในประโยคต่าง ๆ พร้อมทั้งช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์

6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ I, II, III และ IV หน้า 49 - 51

7. นักเรียนออกมาเขียนแบบฝึกหัดบนกระดานและร่วมกันอภิปรายข้อผิดพลาด พร้อมทั้งตรวจแก้ไขถูกต้อง

8. นักเรียนตรวจทานงานเขียนของตน แล้วส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. ตัวนักเรียน
2. มีดและผลไม้
3. ภาพแสดงการหกลมบนกระแทก , ภาพหกลมบนกระแทก

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน.

แบบการสอนที่ 3

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย (The Ailments) ได้
2. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยได้

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - Ache:
 - headache, backache
 - stomach - ache, toothache
 - earache
2. สำนวน (Idioms)
 - To run in a race
 - To turn around
 - What happened to.....?
 - What's the matter with.....?
 - What's wrong with.....?
 - How is.....?
 - Can't turn her head.
3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)
 1. Present Simple Tense
 2. Past Simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) แสดงท่าทาง อาการปวดต่าง ๆ และอาการไข้ แล้วไปพบแพทย์

e.g. Doctor: What's the matter with you?

Patient: I have a stomach - ache.

2. หลังจากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้สลับกันถามตอบ เช่น

G₁ : What's wrong with.....?

G₂ : She has.....

G₁ : What's the matter with.....?

G₂ : She has.....

G₁ : What happened toyesterday?

G₂ : She.....

G₁ : Why can't.....turn around?

G₂ :

3. ให้นักเรียนเขียนประโยคที่ถามและตอบบนกระดานดำ

4. นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์การใช้โครงสร้างไวยากรณ์

5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดหน้า 54 - 55

6. หลังจากนั้นให้นักเรียนนำแบบฝึกหัดที่ทำเสร็จแล้วไปเขียนบนกระดานดำ

7. นักเรียนที่เหลือร่วมกันอภิปรายข้อผิดพลาดและตรวจแก้ข้อผิดพลาด

8. นักเรียนตรวจแก้และตรวจทานแบบฝึกหัดที่ทำทั้งหมดแล้วนำเสนอครู

อุปกรณ์ 1. ภาพเด็กตกต้นไม้

2. ถ้วยนักเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 4

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้สำนวนเกี่ยวกับอาการป่วยไข้ (The Ailments) ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอาการป่วยไข้ได้

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - illness
 - fever (n)
 - feverish (adj)
 - vomit
 - a running nose
 - air - sick
 - sea - sick
 - ear - sick
2. สำนวน (Idioms)
 - has the flu
 - has a cold
 - has a temperature
 - has a fever
 - get a fever
 - by accident

- pain in the.....knee / ~~neck~~ / arm / leg
- to feel giddy
- to feel dizzy
- her nose is running

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. Present Simple Tense
2. Present Continuous Tense
3. Past Simple Tense
4. Past Continuous Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนออกส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะได้แก่ Head, Neck, Shoulder, Chest, Arms, Wrist, Knee, leg, Ankle เป็นต้น

2. ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเหล่านี้ อาจเกิดการเจ็บปวดได้ ครูจึงให้นักเรียนออกมาแสดงท่าทาง แสดงอาการเจ็บปวดในส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น

- pain in the neck
- pain in the arm
- pain in the chest
- pain in the leg
- pain in the knee

ส่วนนักเรียนที่เหลือ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งถาม อีกกลุ่มตอบ

กลุ่มที่ 1 อาจถามควยคำถามต่อไปนี้

- What's the matter with.....?
- What happened to.....?

- How was..... ?

- What's wrong with?

กลุ่มที่ 2 จะตอบตามลักษณะอาการที่เพื่อนนักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ หรือ
จากรูปภาพ ซึ่งคำตอบอาจจะได้แก่

- He is air - sick.

- She has a fever.

- He catches a cold.

- He feels the pain in his knees.

3. หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน หน้า 56, 57, 58

4. ให้นักเรียนออกมาเขียนแบบฝึกหัดที่ทำงานกระดาน แล้วนักเรียนทั้งหมด
ร่วมกันอภิปรายข้อผิดพลาด พร้อมทั้งทบทวนงานของตนส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ตัวนักเรียน
3. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
2. วัดจากการอภิปรายในชั้นเรียน
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน.

แผนการสอนที่ 5

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้ศัพท์และสำนวนบอกอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกวิธีบำบัดและบรรเทาอาการป่วยไข้ต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคตามรูปแบบของ

S + V + N + to + V₁

ได้ถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถเลือกกริยามาใช้ได้สัมพันธ์กับประธาน (Agreement of Verb and Subject) และรู้จักคำผสม (Compound Noun)

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- to cure
- to get rid of
- to relieve
- relief
- pill
- tablets
- drops
- lozenges
- ointment
- balm
- lotion

- preparation
- tonic
- medicine
- cough syrup
- antiseptic

2. สำนวน (Idioms)

- to take medicine
- to have a sore throat
- to have a fever
- to have the flu
- to have a sunburn
- to have a pain (in any part of the body)
- to feel weak
- to take medicine
- to take a pill
- put on

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

S + V + N + to + V₁.....

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแสดงภาพบุคคลมีอาการเจ็บป่วย เช่น ปวดท้อง, เป็นหวัด ไอ ให้นักเรียนดู
พร้อมทั้งถามและให้นักเรียนตอบ เช่น

Teacher: What's the matter with Tom?

Student: He has a sore throat.

หลังจากนั้นครูจะเขียนประโยคที่นักเรียนตอบบนกระดานดำ

2. ครูแสดงภาพยาต่าง ๆ ซึ่งใช้บำบัดอาการป่วยไข้ เช่น eye - drops, medicine เป็นต้น แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกวิธีบำบัดรักษาอาการป่วยไข้ต่าง ๆ
3. ครูเขียนประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนตอบบนกระดานดำ เช่น
 - He uses eye - drops to cure sore eyes.
 - We take two table - spoon of medicine to relieve a stomach - ache
 - When you have a fever take one or two of these pills.
 - She puts a bandage on the wound.
4. ครูให้นักเรียนสังเกตรูปประโยคบนกระดานและช่วยกันสรุปข้อแตกต่างการใช้คำกริยา เมื่อประธานต่างกัน พร้อมทั้งสังเกตประโยคที่มีกริยาแท้ 2 ตัว อยู่รวมกันว่าใช้อย่างไร
5. หลังจากนักเรียนเรียนศัพท์และไวยากรณ์แล้วให้พวกเขาช่วยกันสรุป
6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหน้า 61 - 62 ใช้เวลา 15 นาที
7. ให้นักเรียนออกมาเขียนแบบฝึกหัดที่ทำเสร็จแล้วบนกระดานดำ นักเรียนคนอื่นคอยสังเกต และร่วมกันอภิปรายตรวจสอบข้อผิด
8. นักเรียนแต่ละคนทำงานเขียนของตนเองแล้วส่งครู

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ยานิต์ต่าง ๆ
3. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
2. วัดจากการอภิปรายในชั้นเรียน
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน.

แผนการสอนที่ 6

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคโดยใช้คำบุพบทบอกทิศทางได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนอธิบายทิศทางการเดินทางจากที่แห่งหนึ่ง ไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง โดยใช้คำบุพบทบอกทิศทาง (Prepositions of Direction) ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- direction
- junction
- foreigner
- continue
- less than
- cross - road (intersection)
- cross (v)
- explain (v.)
- explanation
- about
- block
- department store
- the end of the road
-
-

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

- Prepositions of Direction ซึ่งได้แก่

- at
- on
- to
- until
- in front of
- go across
- go through
- walk across
- walk through
- straight on
- straight along
- turn into
- turn (go) round
- turn left
- turn right

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูใช้รูปภาพแสดงการใช้ Prepositions of Direction ต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนผลัดกันถามตอบโดยใช้รูปภาพและใช้คำบุพบทได้สอดคล้องกับเรื่องราว

การสรุปภาพนั้น

3. ครูเขียนแผนผังแล้วใช้ทุกท่าการกระทำเป็นคำดำเนินเรื่อง กล่าวถึงการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งว่าจะต้องผ่านที่ใดบ้างและจะต้องใช้คำบุพบท (Preposition) ตัวใด โดยให้นักเรียนร่วมกันอธิบายการเดินทางของทุกท่าน พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนสามารถใช้

คำบุพบทบอกทิศทาง (Prepositions of Direction) และสำนวนต่าง ๆ ใกล้เคียงคล่องกับเนื้อเรื่อง

4. ให้นักเรียนเขียนเรื่องการเดินทางของตุ๊กตาจากข้อ 3 นั้นบนกระดานแล้วช่วยกันสรุปหลักเกณฑ์ในการใช้ Prepositions of Direction ต่าง ๆ

5. ครูเขียนแผนผังการเดินทางจากสนามหลวงไปยังพาหุรัด ให้นักเรียนช่วยกันบรรยายการเดินทางในครั้งนี้โดยใช้บุพบท (Prepositions of Direction) ใ้ถูกต้อง

6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนในหนังสือเรียนหน้า 67 - 68 แล้วช่วยกันตรวจแถบบนกระดาน

7. นักเรียนตรวจงานเขียนของตนแล้วส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. แผนที่
3. สัญลักษณ์ แสดงคำบุพบทบอกทิศทาง (Prepositions of Direction)
4. ตุ๊กตากระดาษ
5. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน.

แผนการสอนที่ 7

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนอธิบายทิศทางต่าง ๆ ได้
2. นักเรียนสามารถใช้ Prepositions of Direction ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถใช้ Prepositions of Place ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - monument
 - square
 - horseback
 - avenue
 - marble
 - temple
 - boxing stadium
 - The Marble Temple
 - The Ministry of Education
 - The State of Universities Bureau
2. สำนวน (Idioms)
 - to lose one's way
 - to spend a vacation

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

- Prepositions of Direction ไก่ From, came to, went to, went out
- Prepositions of Place ไก่
 1. In the middle
 2. On the opposite side of
 3. In front of
 4. On
 5. In
 6. At
 7. Of

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ครูนำแผนที่ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนบอกตำแหน่งของสถานที่ต่าง ๆ ในแผนที่นั้น
3. ครูให้นักเรียนอธิบายทิศทางการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยดูจากแผนที่ที่กำหนดให้
4. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การใช้ Preposition และสำนวนต่าง ๆ
5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนในหนังสือหน้า 60 โดยให้อ่านข้อความ (passage) ที่ 1 แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้ Prepositions of Direction และ Prepositions of Places แล้วเขียนบรรยายทิศทางการเดินทางจากสวนอัมพรถึงทบวงมหาวิทยาลัย
6. นักเรียนนำแบบฝึกหัดที่ได้ทำนั้นมาเขียนบนกระดานดำ นักเรียนที่เหลือร่วมกันตรวจแก้ข้อผิดพลาด

7. นักเรียนตรวจแก้แบบฝึกหัดของคนที่ส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. แผนผังหรือแผนที่การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ
2. รูปภาพ
3. หนังสือแบบเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมภายในชั้นเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด.

แผนการสอนที่ 8

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามด้วย Question Word ได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามเกี่ยวกับ ระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางได้
3. นักเรียนสามารถใช้คำบุพบทได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - Distance
 - Far
2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)
 - What is the distance from.....to.....?
 - How far is.....from.....?
 - How long does it take from.....to.....?
 - It takes.....
 - It's 10 kilometres north of Bangkok.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายศัพท์โดยใช้รูปภาพและท่าทางประกอบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยค
2. ครูนำแผนที่ประเทศไทยมาให้แก่นักเรียนดู ให้นักเรียนบอกที่ตั้งของจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย

3. จากแผนที่ครูตั้งคำถาม นักเรียนตอบเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง

4. ให้นักเรียนผลัดกันถามผลัดกันตอบถึงระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางโดยใช้โครงสร้างประโยค ดังนี้

- What is the distance from.....to.....?

- How far is.....from.....?

- How long does it take to go from.....to.....?

- It takes.....

- It's.....north of Bangkok.

- It's.....south of Bangkok.

5. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การใช้คำถามเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลา

6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนในหนังสือหน้า 72 - 73

7. นักเรียนออกมาเขียนแบบฝึกหัดที่ทำแล้วบนกระดาน นักเรียนที่เหลือร่วมกันตรวจ
 แยกข้อผิดพลาด

8. ตรวจงานของคนแล้วส่งครู

อุปกรณ์

1. แผนที่
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด.

แผนการสอนที่ 9

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้ และสามารถใช้คำกริยา
ไวยากรณ์กาล (Tense)
2. นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำผสม (Compound Noun) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำนำหน้านาม (Articles) ในประโยคได้ถูกต้องและ
เหมาะสม
4. นักเรียนสามารถใช้และเข้าใจความหมายของสำนวนบางสำนวนได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์ (Vocabulary)
 - a show - window
 - a window - dresser
 - a bathing - suit
 - a fancy bag
 - a big straw hat
 - a toy shop
 - a girl dummy
 - a diary
 - a shop, to shop
 - a cash register
 - a pair of + N.

2. ส่วนวน

- to write down
- to dress in
- to be made of
- to go shopping
- It's fun

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. Articles
2. Compound Noun
3. Present Simple Tense
4. Present Continuous Tense
5. Past Simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนสังเกตการสร้างคำ
3. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การสร้างคำผสม (Compound Noun)
4. ครูให้นักเรียนสังเกตคำนำหน้านามเหล่านั้น โดยครูนำคำต่าง ๆ เหล่านั้นมาประกอบเป็นประโยค แล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่างของการใช้คำนำหน้านามนั้น
5. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในหนังสือเรียนหน้า 74 แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำผสม (Compound Noun) และคำนำหน้านาม (Articles)
6. ให้นักเรียนสังเกตการใช้คำบุพบทตามหลังคำกริยา ครูยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนเปรียบเทียบความหมาย
7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนหน้า 74 - 75

8. หลังจากทำแบบฝึกหัดแล้วให้นักเรียนออกมาเขียนบนกระดาน นักเรียนที่เหลือช่วยกันตรวจแก้ข้อผิดพลาด

9. ตรวจแก้งานของคนที่แล้วส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน.

แผนการสอนที่ 10

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้และสามารถใช้คำกริยาได้ถูกต้องกาล (Tense)
2. นักเรียนสามารถใช้คำนำหน้านาม (Article) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนทราบความหมายและสามารถใช้สำนวนและคำบุพบทตามหลังคำกริยาได้ถูกต้องทั้งความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- ready - made suit
- the bright color
- an escalator
- to fit, fitted
- loose
- tight
- Department
- Cosmetics
- floor
- salesgirl

2. สำนวน

- to be in fashion

- to try on, tried on
- to walk straight on
- to go up

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. การใช้คำนำหน้านาม (Articles)

- Definite Article
- Non - definite Article

2. Past Simple Tense

3. Prepositions of position

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูอธิบายศัพท์โดยใช้รูปภาพแล้วนำคำศัพท์เหล่านั้นมาผูกเป็นประโยค เช่น
 - Suda tried on a pair of pants.
 - We paid 450 baht at the cash register.
2. หลังจากนั้นให้นักเรียนสังเกตการใช้คำบุพบท (Preposition) และคำนำหน้านาม (Articles)
3. นักเรียนช่วยกันสรุปการใช้บุพบทบอกตำแหน่ง (Prepositions of Position) และคำนำหน้านาม (Articles) ซึ่งนักเรียนจะต้องบอกความแตกต่างของการใช้คำนำหน้านาม (Articles) 'A' และ 'THE' ได้
4. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในหนังสือหน้า 75 แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำนำหน้านาม (Articles)
5. ให้นักเรียนสังเกตคำบุพบทหลังคำกริยา ให้นักเรียนบอกความหมายและนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยค
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดหน้า 75

7. นักเรียนเขียนแบบฝึกหัดที่ทำแล้วบนกระดาน นักเรียนที่เหลือช่วยกันตรวจแก้
8. นักเรียนนำแบบฝึกหัดที่ตรวจแก้แล้วส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 11

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้
2. นักเรียนสามารถใช้คำกริยา (Pattern of Verb Form) ได้ถูกต้องกับกาล (Tense)
3. นักเรียนสามารถเลือก TWO WORD VERBS มาใช้ในประโยคได้ถูกต้องทั้งความหมาย และวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับราคาสินค้าได้
5. นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำสนทนาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - a pair of high - heeled shoes
 - a pair of low - heeled shoes
 - a larger size
 - a little tight
 - a tight blouse
 - a short sleeved shirt
2. สำนวน (Idioms)
 - to pick out
 - to try on
 - to ask for
3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)
 1. คำนำหน้านาม (Articles)

2. กำนัสม (Compound Noun)
3. Two Word Verbs
4. Past Simple Tense
5. How much does a shirt cost? It costs.....
6. How much is it? It is.....

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดานแล้วให้นักเรียนสังเกตการสร้างคำ
3. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การสร้างคำนัสม (Compound Noun)
4. ครูเขียนประโยคบนกระดานคำ ประกอบด้วยคำนัสม, คำนำนานาม คำกริยา

ที่พบพบตามหลัง (TWO WORD VERBS)

5. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำนัสม , คำนำนานาม และ TWO WORD VERB
6. ครูยกตัวอย่างประโยคบนกระดานคำประกอบด้วยคำนานและคำตอบ

เช่น How much does a shirt cost?

It costs 95 baht

etc.

7. หลังจากนั้นแบ่งเด็กเป็นสองกลุ่ม นัดกันถามและตอบ
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัดหน้า 78
9. นักเรียนเขียนแบบฝึกหัดที่ทำแล้วบนกระดานคำ นักเรียนที่เหลือช่วยกันตรวจแก้
10. นักเรียนตรวจแก้แบบฝึกหัดของตนเองแล้วส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในกลุ่ม
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 12

วิชา ง 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนใจประกอบการที่ผ่านพบมาได้
2. นักเรียนสามารถไ้และเขียนคำกริยา (Irregular Verb) ไ้ถูกต้องกับกาล (Tense)
3. นักเรียนสามารถไ้และเขียนคำยสม (Compound noun) ไ้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถไ้ลักษณะนามไ้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถไ้คำนำหน้านามไ้ถูกต้อง
6. นักเรียนสามารถไ้คำบุพบทบอกตำแหน่ง (Preposition of Position)

ไ้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. กัณฑ์ (Vocabulary)
 - To spend - spent
 - To feel - felt
 - To go up - went up
 - To leave - left
 - To buy - bought
 - expensive
 - Orange juice
 - Two glasses of orange juice.
 - a tennis ball, a box of tennis ball
 - noodle soup, two bowls of noodle soup
 - A toy train

- An escalator
 - Stationery
 - The Toy Department
 - The second floor
2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)
1. คำผสม (Compound Noun)
 2. คำนำหน้านาม (Articles)
 3. คำลักษณนามที่บอกปริมาณ
 4. การใช้คำบุพบทบอกตำแหน่ง (Prepositions of Position)
 5. Past Simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคจาก Present Simple Tense เป็น Past Simple Tense
2. ครูเขียนประโยคบนกระดานดำที่มีคำบอกลักษณนามที่บอกปริมาณ เช่น
 - We ordered two bowls of noodle soup.
 - I bought a glass of orange juice.
3. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคที่มีคำบอกลักษณนามที่บอกปริมาณ
4. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในหนังสือเรียนหน้า 75 พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำผสม, คำนำหน้านาม, และลักษณนามที่บอกปริมาณ
5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดหน้า 75
6. นักเรียนเขียนแบบฝึกหัดที่ทำแล้วบนกระดาน พร้อมทั้งช่วยกันตรวจแก้
7. ส่งงานครูตรวจอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 1

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้รูปแบบของคำกริยาในประโยคต่อไปนี้ได้ถูกต้อง
 - Present Simple Tense
 - Present Continuous Tense
 - Past Simple Tense
 - Past Continuous Tense
2. นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างของคำ wound, cut และ bruise ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องทั้งคำศัพท์และรูปแบบของคำกริยา และสามารถใช้ได้ถูกต้องตามกาล

เนื้อหา

1. กัพท์ (Vocabulary)
 - a bump on the head
 - a broken arm
 - a bruise on the leg
 - a wound, a cut
 - a cast on the arm
 - fall on one's back
 - fall on one's face
 - crash into
 - skid
 - put a bandage on

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) ที่เปลี่ยนแปลงของคำกริยาใน Tense ต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 Present Simple Tense
- 2.2 Present Continuous Tense
- 2.3 Past Simple Tense
- 2.4 Past Continuous Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้รูปภาพประกอบ
2. ให้นักเรียนแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่นเตะฟุตบอล แล้วล้ม
 - Kick the ball
 - Fall
3. ครูเขียนประโยคต่อไปนี้บนกระดานดำ
 - Dan is naughty.
 - There are many cuts and bruises on his body.
 - He kicks the ball and falls on his face.
 - He puts a bandage on the cut on his chin.
4. นักเรียนสังเกตรูปประโยคบนกระดานดำ แล้วช่วยกันสรุปกฎการใช้

Present Simple Tense

5. หลังจากสรุปกฎเกณฑ์แล้ว ครูให้นักเรียนคนหนึ่งออกมาหน้าห้อง แล้วสั่งให้
เขาทำตามที่คำสั่ง เช่น

Teacher : Dang, please open the door.

Dang : (Open the door)

Teacher : What's Dang doing ? (ครูถามนักเรียนคนอื่น ๆ ในขณะที่
พี่แดงกำลังเปิดประตู)

Students : He is opening the door.

6. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนมาเขียนประโยคบนกระดาน แล้วให้พวกเขาช่วยกันสรุปโครงสร้างการใช้รูปของคำกริยา ซึ่งได้แก่

S. + v. to be + v. + ing

7. ครูเขียนทั้งประโยค Present Simple Tense และ Present Continuous Tense นักเรียนจะต้องบอกได้ว่าประโยคใดอยู่ใน Tense อะไร และมีหลักในการสังเกตอย่างไร

8. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การใช้ Present Continuous Tense

9. ให้นักเรียนแต่งประโยค Present Simple Tense ครูเพิ่ม Adverb of Time ซึ่งแสดงอดีต เช่น Yesterday, last etc. แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกริยาในประโยค Present Simple Tense เป็น Past Simple Tense.

10. ในทำนองเดียวกันให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคจาก Present Continuous Tense เป็น Past Continuous Tense

11. นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์การเปลี่ยน

12. ครูนำรูปภาพมาให้ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนบรรยาย เช่น ครูนำภาพเด็กตีศีรษะ กระแทกกับประตูแล้วหัวโน นักเรียนจะบรรยายว่า

— Lek knocked his head against the door, he got a big bump on his head.

ครูแสดงภาพรถแท็กซี่ชนกัน

นักเรียนจะบรรยายว่า The taxi got a dent in the bumper.

— The taxi - driver hit his head against the steering wheel.

— He got a bump on his head.

13. ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกมาเขียนประโยคที่พวกเขาบรรยายในข้อ 12 นักเรียนคนอื่นๆ คอยกรวและแก้

14. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้ข้อความ (passage) ดังนี้

Somchart is naughty. There are many cuts and bruises on his body. At 8.00 a.m. yesterday, he rode his bicycle. It was raining and the road was slippery. The bicycle skidded and crashed into a taxi. He fell off his bicycle. He broke his leg. The taxi-driver hit his head against the steering-wheel. He got a bump on his head. He also got a cut on his lip. His nose was bleeding. The doctor put a cast on Somchart's broken leg and put a bandage on the taxi-driver's cut.

15. หลังจากการเขียนตามคำบอก ครูเขียนข้อความที่ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก
ทั้งหมดบนกระดาน นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงานซึ่งกันและกัน

16. นักเรียนรับงานของทุกคน แก้ไขถูกต้องแล้วส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ถ้วยนักเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
2. วัดจากการอภิปรายในชั้นเรียน
3. วัดจากผลงานการเขียนตามคำบอกของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 2

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกอาการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บที่เกิดจากความเผลอเรอของ
ผู้ได้รับบาดเจ็บเอง เช่น การล้ม การตกต้นไม้ การถูกหนามเกี่ยว การชนสิ่งของ
ตลอดจนการปฐมพยาบาล เช่นการ เช็ดแผล และการพอกแผล
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับคำในประโยคไวยากรณ์ และสามารถใช้รูปแบบของ
กริยาไวยากรณ์กับกาล
3. นักเรียนสามารถใช้สำนวนบางสำนวนไวยากรณ์

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - bleed, peel, slip
 - finally
 - a bandage
 - a bruise
 - a wound
 - a cut
2. สำนวน (Idioms)
 - put a bandage on
 - clean the wound
 - stop the bleeding
 - dress the wound
 - get a cut in one's ...

- fall on one's back
- fall on one's face

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. Present Simple Tense
2. Present Continuous Tense
3. Past Simple Tense
4. Past Continuous Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่น ปอกผลไม้แล้วมีคมบาดมือ หกล้มหน้ากระแทก หกล้มก้นกระแทก เป็นต้น

2. ในขณะที่นักเรียนกำลังแสดงท่าทางให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแต่งประโยค บรรยายว่า เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น แล้วเขียนประโยคเหล่านั้นบนกระดาน

3. ครูถามนักเรียนถึงอาการบาดเจ็บที่เขาเคยประสบในอดีตแล้วเขียนประโยคบนกระดานคำ

4. ครูยกตัวอย่างสถานการณ์ เช่น มีคมบาดในขณะที่กำลังปอกผลไม้

Teacher : She gets a cut in her finger while she is peeling a mango.

Teacher : He rode his bicycle while it was raining.

หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคทำนองเดียวกัน แล้วเขียนประโยคเหล่านั้นบนกระดานคำ

5. ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้คำกริยาในประโยคต่าง ๆ พร้อมทั้งช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์

6. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้ข้อความ (passage) ดังนี้

Prakit is a good boy. He is getting a reward for his bravery. One Sunday afternoon while he was walking in Chatuchak Park, he saw a woman peeling a mango. Her purse was beside her. Suddenly a man took her purse and ran away. She ran after him. Unfortunately she slipped and fell on her face. She got a big bruise and a cut on her face. Prakit ran to help her by chasing the thief. He ran into a thorny bush, got a scratch in his arm but he went on chasing, suddenly the thief slipped and fell on his back. His head was against the ground, got a bump and his nose was bleeding. He got up to stop the bleeding.

Finally Prakit could catch the thief and he took the thief to a policeman. Prakit went back to the woman to help her clean and dress her wound and put a bandage on her cut.

7. ครูเขียนข้อความ (passage) ที่ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกบนกระดาน นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจ

8. นักเรียนรับงานของคนอื่น และแก้ไขข้อผิดพลาดส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. ตัวนักเรียน
2. มีดและผลไม้
3. ภาพแสดงการทกลมหน้ากระแทก ทกลมพายหลัง

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวบรวมอภิปราย
3. วัดจากงานเขียนตามคำบอกของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 3

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย (The Ailments) ได้
2. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยได้

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- Ache :

- headache
- backache
- stomach - ache
- toothache
- earache

2. สำนวน (Idioms)

- To run in a race
- To turn around
- What happened to ?
- What's the matter with ?
- What's wrong with ?
- How is ?
- Can't turn her head.

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. Present Simple Tense
2. Past Simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) แสดงท่าทางอาการปวดต่าง ๆ และอาการไข้ แล้วไปพบแพทย์

e.g. Doctor : What's the matter with you ?

Patient: I have a stomach - ache.

2. หลังจากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้แสดงถึงความท้อแท้ เช่น

G₁ : What was wrong with ?

G₂ : She has

G₁ : What's the matter with ?

G₂ : She has

G₁ : What happened to yesterday ?

G₂ : She

G₁ : Why can't turn around ?

G₂ :

3. ให้นักเรียนเขียนประโยคที่ถามและตอบบนกระดาษดำ

4. นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์การใช้โครงสร้างไวยากรณ์

5. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกโดยใช้ข้อความ (passage) ที่ต่อไปนี้

Wanna has a stomach - ache, so she goes to see a doctor. She meets her friend, Suda, there. They are talking about the people in their family. Here is their conversation.

Suda : Nalinee went to see a doctor yesterday.

Wanna : What's wrong with her ?

Suda : She has a terrible earache because there is a boil in her ear.

Wanna : What's the matter with Malika ?

Suda : She has a cough. She has a sore throat.

Wanna : What happened to Mana ?

Suda : He fell down yesterday, so his arms and legs are sore.

Wanna : Oh! I'm sorry to hear that.

Suda : How is Uncle Lee ?

Wanna : Well, he always has a backache because he is getting old.

6. หลังจากนั้นให้นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงานเขียนตามคำบอกซึ่งกันและกัน

7. ครูให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกมาเขียนข้อความที่เขียนตามคำบอกบนกระดานดำ
นักเรียนที่เหลือช่วยกันตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด

8. นักเรียนแต่ละคนตรวจงานของตนแล้วส่งครูอีกครั้งหนึ่ง

9. ครูตรวจงานเขียนตามคำบอกของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้า

อุปกรณ์

1. ภาพเด็กตกต้นไม้
2. ตัวนักเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรม รมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากผลงานการเขียนตามคำบอกของนักเรียนแต่ละคน

แผนการสอนที่ 4

วิชา ด 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้สำนวนเกี่ยวกับอาการป่วยได้ (The Ailments)
2. นักเรียนสามารถเขียนคำอ่านและคำทอมเกี่ยวกับอาการป่วยได้

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - illness
 - fever (n.)
 - feverish (adj.)
 - vomit
 - a running nose
 - air - sick
 - sea - sick
 - car - sick
2. สำนวน (Idioms)
 - has the flu
 - has a cold
 - has a temperature
 - has a fever
 - get a fever
 - by accident

- pain in the knee / neck / arm / leg.
- to feel giddy
- to feel dizzy
- her nose is running

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. Present Simple Tense
2. Present Continuous Tense
3. Past Simple Tense
4. Past Continuous Tense

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนบอกส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะใกล้เคียง Head, Neck, Shoulder, Chest, Arms, Wrist, Knee, Leg, Ankle เป็นต้น

2. ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเหล่านี้ อาจเกิดเจ็บปวดได้ ครูจึงให้นักเรียนออกมาแสดงท่าทาง แสดงอาการเจ็บปวดในส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น

- pain in the neck
- pain in the arm
- pain in the chest
- pain in the leg
- pain in the knee

ส่วนนักเรียนที่เหลือ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งถาม อีกกลุ่มหนึ่งตอบ

กลุ่มที่ 1 อาจถามคล้ายคำถามต่อไปนี้

- What's the matter with ?
- What happened to ?
- How was ?
- What's wrong with ?

ตอนที่ 2 จะตอบคำถามลักษณะอาการที่เพื่อนนักเรียนแสดงบทบาทสมมติ หรือจากรูปภาพ
ซึ่งคำตอบอาจจะได้แก่

- He is air - sick.
- She has a fever.
- He catches a cold.
- He feels the pain in his knees.

3. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกโดยใช้ข้อความต่อไปนี้

Yesterday afternoon Surasak played football with his friends. By accident he ran against Wipot. Both fell down and were hurt. Surasak felt the pain in his neck, arm and wrists. Wipot felt the pain in the legs, knees and ankles.

Today Surasak doesn't go to school because he can't turn around and his body aches all over. He has a fever. He feels giddy and dizzy and starts to vomit. He has to stay in bed for a week.

Prapai and Sukanya spent their holiday at Pattaya. While they were sailing out, they felt giddy and dizzy. They got sea - sick. Today Prapai has the flu. She has a temperature. She is feverish. She has to stay in bed but Sukanya doesn't have a fever, she gets only a cold. While she is going to school, she always gets car - sick. She never goes to anywhere by plane, so she never gets air - sick.

4. ครูเขียนข้อความที่ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทั้งหมดบนกระดาน นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงานซึ่งกันและกัน

5. นักเรียนตรวจงานเขียนของคนส่งครูอีกครึ่ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ตัวนักเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมภายในชั้นเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปรายในชั้นเรียน
3. วัดจากผลงานการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 5

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใจศัพท์และสำนวนบอกอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกวิธีบำบัดและบรรเทาอาการป่วยไข้ต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคตามรูปแบบของ
S + V + N + to + V ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเลือกกริยาเข้าคู่กับพันธัก์ประธาน (Agreement of Verb and Subject) และรู้จักคำผสม (Compound Noun)

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- to cure	- lotion
- to get rid of	- preparation
- to relieve	- tonic
- relief	- medicine
- pill	- cough syrup
- tablets	- antiseptic
- drops	
- lozenges	
- ointment	
- balm	

2. สำนวน (Idioms)

- to take medicine

- to have a sore throat
- to have a fever
- to have the flu
- to have a sunburn
- to have a pain (in any part of the body)
- to feel weak
- to take medicine
- to take a pill
- put on

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

S + V + N + to + V.1.....

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูแสดงภาพบุคคลเกิดอาการเจ็บป่วย เช่น ปวดท้อง เป็นหวัด ไอ ให้นักเรียนดูพร้อมทั้งถามให้นักเรียนตอบ เช่น

Teacher : What's the matter with Tom ?

Student : He has a sore throat.

หลังจากนั้นครูจะเขียนประโยคที่นักเรียนตอบบนกระดานดำ

2. ครูแสดงภาพยาต่าง ๆ ซึ่งใช้บำบัดอาการป่วยไข้ เช่น eye - drops, medicine เป็นต้น แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกวิธีบำบัดรักษาอาการป่วยไข้ต่าง ๆ

3. ครูเขียนประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนตอบบนกระดานดำ เช่น

- He uses eye - drops to cure sore eyes.

- We take two table- spoons of medicine to relieve a stomach - ache .

- When you have a fever take one or two of these pills.

- She puts a bandage on the wound

4. ครูให้นักเรียนสังเกตรูปประโยคบนกระดานและช่วยกันสรุปข้อแตกต่างการใช้คำกริยาเมื่อประธานต่างกัน พร้อมทั้งสังเกตประโยคที่มีกริยาแท้ 2 ตัว อยู่รวมกันว่าใช้อย่างไร
5. หลังจากนักเรียนเรียนศัพท์และไวยากรณ์แล้วให้พวกเขาช่วยกันสรุป
6. ครูให้นักเรียนเขียนถามคำถามโดยใช้ข้อความ (passage) ดังนี้

Dr. Martin is lecturing how to cure ache, pain, soreness, and cold. He explains that when we have a headache or other body aches we should take one or two tablets. When we have a fever, cough or a sore throat, we have to take cough drops or lozenges. We may take medicine such as cough syrup. We use eye - drops to cure sore eyes, and ear - drops to relieve an earache. When we get a fever, we take one or two of the pills to get rid of it, and use nose - drops when it's hard to breathe. When we feel weak after an illness, we take two table - spoons of tonic. To get rid of stomach - ache, we have to take two table - spoons of medicine. When we fall down and feel pain in any part of our body, use balm or ointment to make it feel better. If there is a wound, it should be cleaned with antiseptic and then a bandage put on it. If we have a sunburn we should put some lotion on it.

The relief of illness is not difficult if we know how to cure it.

7. หลังจากนั้นครูเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดานดำ นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงาน
8. นักเรียนตรวจและแก้งานเขียนของตน ส่งครูอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ยานชนิดต่าง ๆ

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน
2. วัดจากการอภิปรายภายในห้องเรียน
3. วัดจากผลงานการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 6

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคโดยใช้คำบุพบทบอกทิศทางได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนอธิบายทิศทางการเดินทางจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งโดยใช้คำบุพบทบอกทิศทาง (Prepositions of Direction) ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- direction
- junction
- foreigner
- continue
- less than
- cross - road (intersection)
- to cross
- to explain
- explanation
- about
- block
- department store
- the end of the road

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

- Prepositions of Direction ซึ่งได้แก่

- at
- on
- to
- until
- in front of
- go across
- go through
- walk across
- walk through
- straight on
- straight along
- turn into
- turn (go) round
- turn left
- turn right

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูใช้รูปภาพแสดงการใช้ Prepositions of Direction ต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนสังเกตกันตามขอบโดยใช้รูปภาพ และใช้คำบุพบทใดสอดคล้องกับเรื่องราว

ตามรูปภาพนั้น

3. ครูเขียนแผนผังแล้วใช้ทุกคำกระดามเป็นตัวดำเนินเรื่อง กล่าวถึงการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งว่าจะต้องผ่านที่ใดบ้างและจะทองใช้คำบุพบท (Preposition) ตัวใด โดยให้นักเรียนร่วมกันอธิบายการเดินทางของทุกที่นั้น พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนสามารถใช้คำบุพบทบอกทิศทาง (Prepositions of Direction) และสำนวนต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

4. ให้นักเรียนเขียนเรื่องการเดินทางของทุกท่านจากข้อ 3 นั้นบนกระดานคำ แล้วช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์ในการใช้ Prepositions of Direction ทาง ๆ

5. ครูเขียนแผนผังการเดินทางจากสนามหลวงไปยังพารุท ให้นักเรียนช่วยกันบรรยายการเดินทางในครั้งนี โดยให้พูดบอกทิศทาง (Prepositions of Direction) ไปด้วย

6. นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยครูอ่านข้อความต่อไปนี้

Supaporn sees a foreigner at the Department Store. He wants to go to Wat Sutat but he doesn't know the way. Supaporn explains to him how to get there. This is her explanation.

First, drive straight on till you come to the junction. Turn right at the junction into Phannok Road, then go straight along the road until you come to the traffic lights. Go straight through the traffic lights to the cross - roads and then turn left into Arunamarin Road. Drive straight along to the end of the road. You will see the traffic lights at the cross - roads. Turn right into Pinklao Road. Drive straight on cross Pinklao Bridge to Rajdamnern Avenue. Continue about three blocks to the Democracy Monument. At the Democracy Monument Circle, turn round the Circle and turn left into Ban Din Saw Road. Next go straight along the road. You will see Wat Sutat in front of you and Sao Ching Cha on your left hand.

7. ครูเขียนข้อความที่ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกบนกระดานคำ นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงานซึ่งกันและกัน

8. นักเรียนตรวจแก้งานเขียนของตนแล้วส่งครูอีกครั้ง

9. ครูตรวจแก้ไขคะแนน และบันทึกความก้าวหน้า

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. แผนที่
3. สัญลักษณ์ แสดงคำบุพบทบอกทิศทาง (Prepositions of Direction)
4. ลูกตากระดาก
5. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 7

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนอธิบายทิศทางต่าง ๆ ได้
2. นักเรียนสามารถใช้ Prepositions of Direction ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถใช้ Prepositions of place ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- monument
- square
- house back
- avenue
- marble
- temple
- boxing stadium
- The Marble Temple
- The Ministry of Education
- The State of Universities Bureau

2. สำนวน (Idioms)

- to lose one's way
- to spend a vacation

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

- Prepositions of Direction ได้แก่ From, came to,

went to, went out

- Prepositions of Place ได้แก่

1. In the middle
2. On the opposite of
3. In front of
4. On
5. In
6. At
7. Of

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ครูนำแผนที่ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนบอกตำแหน่งของสถานที่ต่าง ๆ ในแผนที่นั้น
3. ครูให้นักเรียนอธิบายทิศทางการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยดูจากแผนที่ที่กำหนดให้
4. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การใช้ Prepositions และสำนวนต่าง ๆ
5. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกโดยใช้ข้อความต่อไปนี้

Lee lives in Singapore. Last year he came to Bangkok to spend his vacation. He didn't know Bangkok very well. He went out alone and lost his way a few times. Then he bought a map, and it was not very difficult to find his way.

One day he went out again. He started at the Boxing Stadium. He had an appointment with his friend, Danai, at the State of Universities

Bureau. He walked across the Makawan Bridge past the Ministry of Education on the opposite side and walked straight on until he came to the end of the road and saw a square in front of him. In the middle of the square was the monument of King Rama V. on horse back. Lee turned right into SriAyudhaya Road, and spent two hours at the Marble Temple on the right. He took many pictures. From the Marble Temple he walked straight along the road until he came to the traffic lights, then he went straight through the traffic lights across the railway. He went on about ten minutes. Then on the right he saw his friend standing in front of the state of Universities Bureau.

6. ครูเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดานคำแล้วให้นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจแก้งานเขียนตามคำบอก
7. นักเรียนตรวจแก้อีกครั้งหนึ่งแล้วส่งครู
8. ครูตรวจและบันทึกความก้าวหน้า

อุปกรณ์

1. แขนมั่งหรือแผนที่การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ
2. รูปภาพ

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมภายในชั้นเรียน
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 8

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามด้วย Question Word ได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางได้
3. นักเรียนสามารถใช้คำบุพบทได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - Distance
 - Far
2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)
 - What is the distance from to ?
 - How far is from ?
 - How long does it take from to ?
 - It takes
 - It's 10 kilometres north of Bangkok.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายศัพท์โดยใช้รูปภาพและท่าทางประกอบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยค
2. ครูนำแผนที่ประเทศไทยมาให้นักเรียนดู ให้นักเรียนบอกที่ตั้งของจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย
3. จากแผนที่ครูตั้งคำถาม นักเรียนตอบเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง

4. ให้นักเรียนสังเกตคำถามหลักกันตอบถึงระยะทางและระยะเวลาในการเดินทาง โดยใช้โครงสร้างประโยค ดังนี้

- What is the distance from to ?
- How far is from ?
- How long does it take to go from to ?
- It takes
- It's north of Bangkok.
- It's south of Bangkok.

5. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การใช้คำถามเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลา

6. นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยครูใช้ข้อความต่อไปนี้

Saensook and his friends are planning to spend their vacation. Boonlux wants to go to Lampang. "What's the distance from Bangkok to Lampang ?" his friend asks. It's 597 kilometres north of Bangkok. How long does it take to go from Bangkok to Lampang ? It takes about seven hours to go from Bangkok to Lampang. From Lampang you can go to Chiangmai the most beautiful place within two hours. Chanyudh presents to go to Hua Hin. "How far is HuaHin from Bangkok ?" they ask. It's 243 kilometres. There is a beautiful beach at Hua-Hin. We'll have a good time. Prangtip prefers to go to Pattaya which is in Chonburi "What is the distance from Bangkok to Chonburi ?" It's 87 kilometres east of Bangkok." How long does it take to go from Bangkok to Pattaya? Wipa asks. It takes about two hours. It is the most famous beach in Thailand.

Everyone agrees to spend his vacation at Pattaya on October 12.

7. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดานดำ นักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อผิดพลาด และสับเปลี่ยนกันตรวจงาน

8. ตรวจสอบงานของตนอีกครั้ง แล้วส่งครู

อุปกรณ์

1. แผนที่

การประเมินผล

1. วัดจากการรวมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 9

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้และสามารถใช้คำกริยาได้ ถูกกับกาล (Tense)
2. นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำผสม (Compound Noun) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำนำหน้านาม (Articles) ในประโยคได้ถูกต้อง และเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถใช้และเข้าใจความหมายของสำนวนบางอย่างได้

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)

- a show - window
- a window - dresser
- a bathing - suit
- a fancy bag
- a big straw hat
- toy shop
- a girl dummy
- a diary
- a shop, to shop
- a cash register
- a pair of + N

2. ส่วนวน (Idioms)

- to write down
- to dress in
- to be made of
- to go shopping
- It's fun

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. Articles
2. Compound Noun
3. Present Simple Tense
4. Present Continuous Tense
5. Past Simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนสังเกตการสร้างคำ
3. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การสร้างคำผสม (Compound Noun)
4. ครูให้นักเรียนสังเกตคำนำหน้านามเหล่านั้น โดยครูนำคำต่าง ๆ เหล่านั้นมาประกอบเป็นประโยค แล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่างของการใช้คำนำหน้านามเหล่านั้น
5. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในหนังสือเรียนหน้า 74 แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำผสม (Compound Noun) และคำนำหน้านาม (Articles)
6. ให้นักเรียนสังเกตการใช้คำบุพบทตามหลังคำกริยา ครูยกตัวอย่างประโยค ให้นักเรียนเปรียบเทียบความหมาย
7. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้ข้อความต่อไปนี้

Lawan dresses herself in pink. Her dress is made of cotton.

Her father is the owner of a furniture shop. Everyday she writes down

everything she does in a diary. She wants to be a writer. She writes the following in her diary :

It was fun to shop with a friend. I went shopping with Suda this morning. We did some shopping in a new department store on Petchburi Road. There was a big sale there. We could shop cheaply in the department. We saw a window - dresser dressing a girl dummy in a blue bathing - suit and sun - glasses. On the floor of the show - window, we saw a pair of sandals, a big straw hat and a big fancy bag. I liked the bathing - suit and Suda liked the sandals. So we decided to do some shopping in the Ladies's Department first.

8. หลังจาก^๑นั้นครูเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดานดำ นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงาน
9. นักเรียนทำงานของกัน^๒กันและตรวจ^๓แก้ส่งครูอีกครั้ง
10. ครูตรวจและบันทึกความก้าวหน้า

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 10

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้ และสามารถให้คำกริยา
ได้ถูกต้องกับกาล (Tense)
2. นักเรียนสามารถใช้คำนำหน้านาม (Articles) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนทราบความหมายและสามารถใช้สำนวนและคำบุพบทตามหลังคำกริยาได้
ถูกต้องทั้งความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - ready - made suit
 - the bright color
 - an escalator
 - to fit, fitted
 - loose
 - tight
 - Department
 - Cosmetics
 - floor
 - salesgirl
2. สำนวน
 - to be in fashion
 - to try on, tried on

- to walk straight on
- to go up
- 3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)
 - 1. การใช้คำนำหน้านาม (Articles)
 - Definite Article
 - Non - definite Article
 - 2. Past Simple Tense
 - 3. Prepositions of Position

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูอธิบายศัพท์โดยรูปภาพ แล้วนำคำศัพท์เหล่านั้นมาผูกเป็นประโยค เช่น
 - Suda tried on a pair of pants
 - We paid 450 baht at the cash register.
2. หลังจากนั้นให้นักเรียนสังเกตการใช้คำบุพบท (Preposition) และคำนำหน้านาม (Articles)
3. นักเรียนช่วยกันสรุปการใช้บุพบทบอกตำแหน่ง (Prepositions of Position) และคำนำหน้านาม (Articles) ซึ่งนักเรียนจะต้องบอกความแตกต่างของการใช้คำนำหน้านาม (Articles) 'A', 'AN' และ 'THE' ได้
4. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในหนังสือหน้า 75 แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำนำหน้านาม (Articles)
5. ให้นักเรียนสังเกตคำบุพบทหลังคำกริยา ให้นักเรียนบอกความหมายและนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยค
6. ให้นักเรียนเขียนทบทวนคำบอกโดยใช้ข้อความต่อไปนี้

We went up to the first floor of the department store by escalator. We walked straight to the Ladies' Department. We saw hundreds of ready - made suits, blouses, shirts, skirts, pants and

shorts on the racks. "Loose shirts are now in fashion," a salesgirl said. I bought a pink one. Suda tried on a pair of pants. They were too tight. She asked for a larger size. They fitted her nicely. She liked the style and the bright color. We bought the shirt and the pants. We paid 450 baht at the cash register. After that, Suda bought a lipstick at the Cosmetics Department and on the same floor, I bought a tie for my father at the Men's Department. We shopped in the department for three hours.

7. ครูเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดานดำ นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงานซึ่งกันและกัน
8. นักเรียนตรวจงานเขียนของกันแล้วส่งครู
9. ครูตรวจแก้และบันทึกความก้าวหน้า

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการรวมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 11

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้
2. นักเรียนสามารถใช้คำกริยา (Pattern of Verb Form) ได้ถูกต้องกับกาล (Tense)
3. นักเรียนสามารถเลือก TWO WORD VERBS มาใช้ในประโยคได้ถูกต้องทั้งความหมาย และวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับราคาสินค้าได้
5. นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำสมคำถูกต้อง

เนื้อหา

1. ศัพท์ (Vocabulary)
 - a pair of high - heeled shoes
 - a pair of low - heeled shoes
 - a larger size
 - a little tight
 - a tight blouse
 - a short sleeved shirt
2. สำนวน (Idioms)
 - to pick out
 - to try on
 - to ask for

3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. คำนำหน้านาม (Articles)
2. คำผสม
3. Two Word Verbs
4. Past Simple Tense
5. How much does a shirt cost ? It costs
6. How much is it ? It is

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูอธิบายศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดานแล้วให้นักเรียนสังเกตการสร้างคำ
3. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การสร้างคำผสม (Compound Noun)
4. ครูเขียนประโยคบนกระดานคำ ประกอบด้วยคำผสม, คำนำหน้านาม คำกริยา

ที่พบตามหลัง (TWO WORD VERBS)

5. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำผสม, คำนำหน้านาม และ TWO WORD VERB
6. ครูยกตัวอย่างประโยคบนกระดานคำประกอบด้วยคำถามและคำตอบ เช่น

How much does a shirt cost ?

It costs 95 baht

etc.

7. หลังจากนั้นแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ผลักกันถามและตอบ
8. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกโดยใช้ข้อความ (Passage) ดังต่อไปนี้

Last Wednesday Suda and I were at the Ladies' Department of Metro Dep. Store. There were many kinds of ready - made suits on the rack. Suda preferred a short - sleeved shirt to a long - sleeved one, then she picked out one and tried it on. It was a little tight. She asked

for a larger size. "I don't like to put on a tight shirt," she said. Afterwards we went to the Shoe Department. We saw many different kinds of shoes on the shelves for example women's shoes, men's shoes and children's shoes. I picked out a pair of high - heeled shoes and tried them on. They were a little loose. I didn't ask for a larger size because they were expensive. Suda liked low-heeled shoes. "How much do they cost?", she asked. "They cost only 69 baht", a salesgirl replied. Suda bought ones because they were cheap. I liked a small bag. "How much is it?" I asked. "It's 15 baht," a salesgirl replied. So I bought one.

Next, we decided to go to the Sport Department.

9. ครูเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดานแล้วให้นักเรียนสลับเปลี่ยนกับตรวจแก้
10. นักเรียนตรวจผลงานเขียนตามคำบอกของตนแล้วส่งครูอีกครั้ง
11. ครูตรวจแก้และบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียน

อุปกรณ์

1. รูปภาพ

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในกลุ่ม
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากงานเขียนตามคำบอก

แผนการสอนที่ 12

วิชา อ 061

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้
2. นักเรียนสามารถใช้และเขียนคำกริยา (Irregular Verb) ได้ถูกต้องกับกาล (Tense)
3. นักเรียนสามารถใช้และเขียนคำผสม (Compound Noun) ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถใช้ลักษณะนามได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง
6. นักเรียนสามารถใช้คำบุพบทบอกตำแหน่ง (Preposition of Position) ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำศัพท์ (Vocabulary)
 - to spend - spent
 - to go up - went up
 - to buy - bought
 - expensive
 - Orange juice
 - two glasses of orange juice
 - a tennis ball, a box of tennis ball
 - noodle soup, two bowls of noodle soup
 - a toy train
 - stationery
 - the second floor
 - to feel - felt
 - to leave - left
 - an escalator
 - the Toy Department

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)

1. คำผสม (Compound Noun)
2. คำนำหน้านาม (Articles)
3. คำลักษณนามที่บอกปริมาณ
4. การใช้คำบุพบทบอกตำแหน่ง (Prepositions of Position)
5. Past Simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคจาก Present Simple Tense เป็น Past Simple Tense
2. ครูเขียนประโยคบนกระดานคำที่มีคำบอกลักษณนามที่บอกปริมาณเช่น
 - We ordered two bowls of noodle soup.
 - I bought a glass of orange juice.
3. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคที่มีคำบอกลักษณนามที่บอกปริมาณ
4. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในหนังสือเรียนหน้า 75 พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำผสม, คำนำหน้านาม และลักษณนามที่บอกปริมาณ
5. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกโดยใช้ข้อความดังนี้

It was very crowded at the Sports Department, I bought a box of tennis balls for my brother and a box of golf balls for my father. Suda bought a Birthday Card and two comics from the Stationery.

We spent the whole morning shopping. We felt hungry. We went up the escalator to the restaurant on the second floor. We met Panu and Somchart there. Panu bought a toy train from the Toy Department for his little brother. They came to sit with us. We ordered two glasses of orange juice, two bottles of Pepsi, two bowls of noodle soup and two plates of meat steak.

Before we left the department store, Panu also bought men's underwear at the Men's Department. We came back in the afternoon. We were tired but we were happy.

6. ครูเขียนข้อความทั้งหมดบนกระดาน นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจงาน
7. นักเรียนรับงานของตนมาแก้ส่งครูอีกครั้ง
8. ครูตรวจแก้บันทึกความก้าวหน้า

อุปกรณ์

1. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการอภิปราย
3. วัดจากการเขียนตามคำบอก.

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาทักษะการ เขียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการเขียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย + ทับตัวอักษรที่เป็นคำตอนที่ถูกต้องที่สุด
ในกระดานคำตอบ
2. แต่ละข้อจะมีคำตอนที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
3. แบบทดสอบฉบับนี้ให้นักเรียนทำในเวลา 50 นาที

.....

1. It was raining and the road slippery.

a) was	b) were
c) is	d) are
2. A motorcycle skidded and into a taxi.

a) crash	b) crashes
c) crashed	d) was crashing
3. Somsak fell down and his knee.

a) hurts	b) hurt
c) was hurting	d) were hurting
4. Wanida a cut while she a pineapple.

a) get, peel	b) gets, peels
c) gets, is peeled	d) gets, is peeling

5. Wanida down everything, she everyday.
a) writes, do b) writes, does
c) is writing, do d) wrote, did
6. A :
B : By escalator.
a) How do the girls go up to the first floor ?
b) How do the girls do ?
c) What do the girls go up to the first floor ?
d) How long does the girls go up to the first floor ?
7. Malinee with Laddawan last week.
a) goes shopping b) goes to shop
c) went shopping d) went to shop
8. Manee liked the bathing - suit. I liked the sandals.
So we to some shopping.
a) decided, do b) decide, does
c) were deciding, do d) were decided, did
9. We went up to the second floor escalator.
a) by b) in
c) on d) to
10. "Loose shirts are now fashion," she said.
a) on b) in
c) at d) into
11. A : How far is Petchburi Bangkok ?
B : It's 126 kilometres.
a) by b) to
c) of d) from

12. Turn right Russel Street and go soon you'll see Russel Hospital your left.
- a) at, straight on, at b) into, straight on, on
c) into, on, in d) straight along, in, at
13. When you come to the Victory Monument Circle, go the Circle and turn right Phaholyothin Road.
- a) on, to b) across, into
c) round, into d) round, at
14. A :
B : It takes about two hours
- a) How far is Bangkok to Pattaya ?
b) How many kilometres are there ?
c) What is the distance from Bangkok to Pattaya ?
d) How long does it take from Bangkok to Pattaya ?
15. A : What the distance from Lampang to Petchburi ?
B : It's 723 kilometres.
- a) is b) are
c) does d) do
16. Tom slipped and fell while getting the car
- a) of b) off
c) on d) into
17. While riding in the car, Pitsanu got and started to giddy.
- a) car - sick, feel b) sea - sick, feel
c) air - sick, feels d) home - sick, feels

From 37 - 39 rewrite the sentence.

37. It / two hours / from Bangkoe / takes / to Rajburi / . /
 1 2 3 4 5 6

- a) 1 2 3 4 5 6 b) 1 4 3 2 5 6
 c) 1 4 5 3 2 6 d) 1 4 2 3 5 6

38. He saw / his friend / Rajdamri Arcade / in front of / the / . /
 1 2 3 4 5 6

- a) 2 5 1 4 3 6 b) 1 2 4 5 3 6
 c) 1 2 6 5 4 3 d) 1 5 2 6 4 3

39. Wanna can't turn her head / she / sore neck / a / because / has.
 1 2 3 4 5 6

- a) 1 6 5 4 3 2 b) 1 2 4 3 6 5
 c) 1 2 6 5 4 3 d) 1 5 2 6 4 3

Which one is incorrect ?

40. Somsak had an appointment by his friend at the museum.
 1 2 3 4

- a) 1 b) 2
 c) 3 d) 4
-

ตาราง แสดงค่าความเที่ยงภายใน (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.61	.36	21	.41	.38
2	.64	.36	22	.27	.55
3	.48	.23	23	.44	.56
4	.48	.56	24	.27	.37
5	.58	.31	25	.36	.29
6	.33	.37	26	.30	.43
7	.28	.28	27	.48	.30
8	.48	.56	28	.27	.37
9	.59	.61	29	.31	.45
10	.41	.44	30	.34	.33
11	.23	.48	31	.48	.43
12	.33	.30	32	.37	.32
13	.29	.37	33	.40	.27
14	.50	.59	34	.44	.64
15	.48	.62	35	.40	.27
16	.43	.34	36	.29	.22
17	.55	.45	37	.33	.48
18	.48	.37	38	.50	.40
19	.38	.62	39	.36	.36
20	.20	.33	40	.50	.40

ตาราง แสดงค่า p ค่า q และค่า pq ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	p	q	pq	ข้อที่	p	q	pq
1	.55	.45	.25	21	.36	.64	.23
2	.57	.43	.25	22	.30	.70	.21
3	.49	.51	.25	23	.45	.55	.25
4	.54	.46	.25	24	.28	.72	.20
5	.57	.43	.25	25	.32	.68	.22
6	.44	.56	.25	26	.31	.69	.21
7	.27	.73	.20	27	.41	.59	.24
8	.42	.58	.24	28	.28	.72	.20
9	.57	.43	.25	29	.34	.66	.22
10	.35	.65	.23	30	.33	.67	.22
11	.23	.77	.18	31	.45	.55	.25
12	.31	.69	.21	32	.30	.70	.21
13	.25	.75	.19	33	.37	.63	.23
14	.54	.46	.25	34	.37	.63	.23
15	.45	.55	.25	35	.35	.64	.23
16	.37	.63	.23	36	.29	.71	.21
17	.49	.51	.25	37	.37	.63	.23
18	.43	.57	.25	38	.46	.54	.25
19	.39	.61	.23	39	.28	.72	.20
20	.20	.80	.16	40	.48	.52	.25

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษฉบับนี้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

ภาคผนวก ค.

วิธีคำนวณหาค่า

- ความเชื่อมั่น
 - ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
 - ค่าสถิติทดสอบก่อนการทดลอง
 - ค่าสถิติทดสอบหลังการทดลองของคะแนนเฉลี่ย
- ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

วิธีคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

สูตร KR - 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 p คือ สัดส่วนของข้อทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ

$$= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$$

q คือ สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$

s_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

$$r_{tt} = \frac{40}{39} \left\{ 1 - \frac{9.12}{42.80} \right\}$$

$$r_{tt} = \frac{1.025641 \times 33.68}{42.80}$$

$$r_{tt} = 0.81$$

จากการคำนวณปรากฏว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

วิธีคำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากสูตร

$$SE_{meas} = S_X \sqrt{1 - r_{tt}} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 371})$$

เมื่อ SE_{meas} แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

S_X แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } SE_{meas} &= 6.54217 \sqrt{1 - .81} \\ &= 2.85 \end{aligned}$$

จากการคำนวณปรากฏว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 2.85

การสัณยศาสตร์ทดสอบก่อนการทดลอง

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_E - \bar{X}_C}{\sqrt{\frac{(n_E - 1)S_E^2 + (n_C - 1)S_C^2}{n_E + n_C - 2} \left\{ \frac{1}{n_E} + \frac{1}{n_C} \right\}}}$$

$$df = n_E + n_C - 2$$

$\bar{X}_E$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
$\bar{X}_C$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
S_E^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
S_C^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
n_E	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง
n_C	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มควบคุม

แทนค่า

$$t = \frac{14.47 - 13.17}{\sqrt{\frac{29 \times 16.33 + 29 \times 9.32}{30 + 30 - 2} \left\{ \frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right\}}}$$

$$= \frac{1.3}{.92}$$

$$t = 1.19$$

แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานในการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

การสถิติที่ทดสอบผลทางของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{D}_{DE} - \bar{D}_{DC}}{\sqrt{\frac{(n_{DE}-1) S_{DE}^2 + (n_{DC}-1) S_{DC}^2}{\frac{1}{n_{DE}} + \frac{1}{n_{DC}} - 2} \left[\frac{1}{n_{DE}} + \frac{1}{n_{DC}} \right]}}$$

เพื่อ	$\bar{D}_{DE}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มทดลอง
	$\bar{D}_{DC}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม
	n_{DE}	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	n_{DC}	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม
	S_{DE}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลทางที่สอบได้ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
	S_{DC}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลทางที่สอบได้ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

แทนค่า

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{6.87 - 4.93}{\sqrt{\frac{29 \times 16.26 + 29 \times 18.48}{58} \times \frac{1}{15}}} \\
 &= \frac{1.94}{1.076} \\
 &= 1.80
 \end{aligned}$$

แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่สาม (ม.3) โดยสอนให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอก
และเขียนโดยใช้นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

บทคัดย่อ

ของ

อนงค์ โสชะโร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม 2525

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ที่ได้รับการสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก กับกลุ่ม
นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกเขียนตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดประสาท
เขตคลองสาม กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม
30 คน ได้ทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 ก่อนทดลองมีการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ใน
การเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเน้นศึกษาเฉพาะองค์ประกอบด้านโครงสร้างไวยากรณ์เรื่อง รูปแบบ
คำกริยา, คำบุพบท, ส่วนวน, คำผสม และคำนำหน้านาม นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับ
การสอนโดยใช้การฝึกเขียนตามคำบอก ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยฝึกเขียน
ตามแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ใช้เวลาในการทดลองเท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม คือ สัปดาห์ละ 2 คาบ
คาบละ 50 นาที รวม 12 คาบ เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วได้สอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียน
ภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่งด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม นำคะแนนที่ได้จากการสอบวัดทั้ง 2 ครั้งมาหา
ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้น แล้วใช้สถิติ ที - เทส เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนโดยใช้
การฝึกเขียนตามคำบอก และนักเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนโดยฝึกให้เขียนตามแบบฝึกหัด
ท้ายบทเรียน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.

A COMPARISON OF MATTAYOM SUKSA THREE STUDENTS' ENGLISH WRITING
ABILITY BY THE INSTRUCTIONAL MEANS OF DICTATION
AND ENDED - LESSON EXERCISES

AN ABSTRACT

BY

ANONG SOTARO

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
December, 1982

The purpose of this study was to compare the English writing ability of Mattayom Suksa Three students³ by the instructional means of dictation and ended - lesson exercises.

The sample consisted of 60 Mattayom Suksa Three students of Wat Prasat school, Talingchan District, Bangkok. They were divided into the experimental and control groups. Each group consisted of 30 students. The experiment was conducted during the first semester of the 1982 academic years. The subjects were primarily measured by the instrument, the Writing English Achievement Test, in which the grammatical structure concerning pattern of verb forms, prepositions, idioms, compound noun and articles were emphasized, in order to collect the pretest scores of variables. The experimental and control groups were taught by the instructional means of dictation and ended - lesson exercises. Each of the two groups was totally taught 12 periods, 2 periods a week and each period lasted 50 minutes. After the treatment the same measuring instrument was again administered to the subjects in both groups. The gain scores of each student were computed and the means of the gain scores of both groups were compared by the t - test.

The result of the study indicated that there was no significant difference between the two groups.